

**Jilid I
Bil. 93**

**Hari Isnin
21hb November, 1983**

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

MENGANGKAT SUMPAH:

Dr.Chen Man Hin [Ruangan 13081]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 13081]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1984

Jawatankuasa—

Jadual:

Maksud B. 28 [Ruangan 13116]

Maksud B. 29 [Ruangan 13177]

USUL-USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 13115]

Anggaran Pembangunan, 1984 [Ruangan 13116]

Jawatankuasa—

Maksud P. 28 [Ruangan 13116]

Maksud P. 29 [Ruangan 13177]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M.
(Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO
MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S.
(Panti).

Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S.,
P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH
BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH
HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu
Kelantan).

„ Menteri Pengangkutan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M.,
J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN,
D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ,
D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

- Yang Berhormat Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun Langkawi).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).
- „ Menteri Buruh, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Menteri Penerangan, DATUK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ Menteri merangkap Duta Besar Malaysia ke Indonesia, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., J.M.N. (Pulai).
- „ Menteri Kesihatan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Rengam).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J. P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATUK DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya, DATO DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J. P.I.S. (PAGOH).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO DR TAN TIONG HONG, D.S.A.P (Raub).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, PUAN HAJAH RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK, D.S.A.P. (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Baru).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN OO GIN SUN, S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Setar).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikie).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, A.M.P. (Telok Anson).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN YEOH POH SAN (Petaling).
- „ TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K. (Kinabatangan).
- „ DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- „ TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., S.M.P. (Kuantan).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULAIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN HAJI AFFENDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS, P.P.T. (Parit).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG, P.N.B.S., K.M.N. (Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI AZHARUL BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).
- „ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).

Yang Berhormat TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).

„ DR CHEN MAN HIN (Seremban).

„ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beruas).

„ TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).

„ DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).

„ TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).

„ TUAN DAUD BIN DATO HAJI TAHA (Batu Pahat).

„ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).

„ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).

„ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S, A.B.S. (Batang Lupa).

„ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).

„ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).

„ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).

„ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).

„ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).

„ TUAN HASAAN BIN HAJI MOHAMED, K.M.N., A.M.N. (Rantau Panjang).

„ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).

„ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).

„ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).

„ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).

„ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).

„ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).

„ TUAN JUSTINE ANAK JINGGUT (Ulu Rajang).

„ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).

„ TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).

„ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).

„ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).

„ TUAN MARK KODING (Kinabalu).

„ DR KOH TSU KOON (Tanjong).

„ DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).

„ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).

Yang Berhormat TUAN LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).

- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).
- „ DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM LIANG SENG, P.P.T. (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
- „ TUAN MOHAMAD RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID, P.P.N., P.P.T. (Matang).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASARI (Setapak).
- „ TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S. (Pontian).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' HAJI NGAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).

Yang Berhormat **TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M.**
(Baling).

- „ **TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., P.K.T., J.P.** (Balik Pulau).
- „ **TUAN SIM KWANG YANG** (Bandar Kuching).
- „ **TAN SRI DATO' SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P.** (Padang Terap).
- „ **TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P, J.P.** (Damansara).
- „ **TUAN TAN KOK HOOI** (Padang Serai).
- „ **DR TAN SENG GIAW** (Kepong).
- „ **TUAN THOMAS SALANG SIDEN** (Julau).
- „ **TUAN TING LING KIEW** (Bintulu).
- „ **WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD** (Jerantut).
- „ **WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH** (Pasir Mas).
- „ **WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD** (Pasir Puteh).
- „ **WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K.** (Sungai Petani).
- „ **TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA, P.P.T.** (Bagan Datok).
- „ **TUAN YEW FOO WENG** (Menglembu).
- „ **DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S. S.M.S., K.M.N.** (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Àbu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Isnin, 21hb November, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

Timbalan Yang Dipertua *mem-
perkerusi Mesyuarat*)

MENGANGKAT SUMPAAH

Ahli Yang Berhormat yang tersebut di bawah ini telah mengangkat Sumpah seperti yang disebutkan dalam Perlembagaan:

Dr Chen Man Hin.

**PENGUMUMAN TUAN
YANG DIPERTUA**

MENGALU-ALUKAN AHLI BARU

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya mengucapkan tahniah dan selamat datang kepada Yang Berhormat Ahli bagi Kawasan Seremban yang baru mengangkat Sumpah sebagai Ahli Parlimen, sumpah taat-setia sebentar tadi, semoga Ahli Yang Berhormat itu dapat memberikan sumbangan yang berfaedah kepada Dewan ini dan juga kepada negara.

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

**DASAR PERTANIAN
MALAYSIA**

1. Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail minta Menteri Pertanian

menyatakan apakah rangka kasar objektif dan matlamat Dasar Pertanian Negara yang akan dikuatkuasakan mulai tahun depan. Adakah ianya akan mengambil kira semua aspek petani dan pertanian dan masalah-masalah yang berkaitan dengannya, misalnya pekebun kecil, tanah terbiar, kekurangan tenaga kerja dan masalah-masalah nelayan.

Timbalan Menteri Pertanian (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Dasar Pertanian Negara adalah di dalam peringkat akhir penyediaan dan ianya akan merangkumi semua masalah-masalah mengenai pembangunan pertanian termasuklah masalah-masalah pekebun kecil, tanah terbiar, kekurangan tenaga kerja dan masalah-masalah nelayan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Perkara dasar pertanian yang baru sudah ada disebutkan beberapa lama dahulu dan 2, 3 tahun yang lalu orang ramai sudah pun diberitahu bahawa dasar itu sudah di peringkat terakhir. Kenapa peringkat terakhir boleh memakan masa 2, 3 tahun. Apakah masalah-masalah yang dihadapi di mana dasar ini mengambil masa yang begitu panjang?

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang Dipertua, seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, pertanian adalah sangat mustahak di ekonomi tanahair kita dan dalam kerja menggariskan Dasar Pertanian Negara sebenarnya tidak ada apa-apa masalah

pun, cuma Kerajaan hendak menggariskan suatu dasar yang baik, jadi segala aspek pertanian diteliti dan itulah yang mengambil sedikit masa. Akan tetapi dasar ini akan diumumkan tidak lama lagi.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Mengapakah dasar ini mengambil tempoh selama 26 tahun.

Dr Goh Cheng Teik: Tidak 26 tahun, Tuan Yang Dipertua.

PENTERNAKAN LEMBU/KERBAU SECARA SISTEMATIK

2. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron minta Menteri Pertanian menyatakan bila Kementerian akan dapat menjalankan penternakan binatang seperti lembu dan kerbau yang sistematik dengan menyediakan beberapa kawasan bagi tujuan ini dan bukan dengan membiarkan binatang-binatang ini berkeliaran di tepi jalanraya.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang Dipertua, rancangan perkembangan padang ragut dan kawasan persendirian sedang giat dipelaksanakan di seluruh negara. Kawasan-kawasan padang ragutan yang dikhaskan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri sedang diusahakan dengan tanaman rumput-rumput yang berhasil tinggi untuk dibahagikan kepada penternak atau untuk diragutkan untuk ternakan-ternakan yang berada di sekitar kawasan-kawasan tersebut. Kawasan-kawasan persendirian juga digalakkan untuk diusahakan bagi menanam rumput-rumput yang bermutu dan berhasil tinggi supaya ternakan dapat diberi ragutan di tempat pemeliharaan selain daripada di tepi-tepi jalan. Setakat ini lebih kurang 5,000 hektar kawasan ragutan telah dimajukan dan 1,800 hektar kawasan persendirian juga diusahakan.

Selain daripada pembangunan kawasan ragut, Jabatan Perkhidmatan Haiwan sentiasa memberi nasihat dan tunjuk ajar memelihara lembu secara teratur dan sistematik.

Tuan Othman bin Abdul: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi mengatakan bahawa Kerajaan sedang mempergiatkan pembukaan ataupun mempermajukan padangragut-padangragut. Soalannya sekarang, apakah program-program yang akan dibuat ke atas padangragut-padangragut yang telah pun ditinggal dan ditumbuhi hutan ataupun yang telah pun diteroka secara haram.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang Dipertua, seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, pada suatu masa yang lalu MAJUTERNAK mengadakan beberapa kawasan padangragut jadi di antaranya yang tidak diberi perhatian yang mencukupi jadi semua padangragut yang dahulu dikendalikan oleh MAJUTERNAK sekarang diambil alih dan dalam jagaan Jabatan Perkhidmatan Haiwan.

Saya kurang faham, Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan soalan padangragut haram.

Tuan Yang Dipertua: Itu, orang ramai telah masuk meneroka tanah-tanah padangragut yang dahulunya ada padangragut kemudian tertinggal, terbiar jadi hutan. Selepas itu ada orang ramai yang masuk meneroka. Apakah tindakan akan diambil.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang Dipertua, sekiranya ada masalah yang berbangkit di tempat yang tertentu Jabatan Perkhidmatan Haiwan boleh menyiasat dan mengambil tindakan yang sewajarnya.

Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Beberapa padangragut di

kawasan-kawasan luar bandar sekarang ini sedang diusahakan secara gotong-royong oleh penduduk-penduduk ataupun peserta-peserta padangragut ini. Jadi, saya hendak tahu daripada Kementerian ini oleh kerana dalam tahun 1983 dikatakan peruntukan-peruntukan bagi memajukan padangragut ini telah dibekukan sama ada oleh Kementerian Pertanian ataupun oleh Jabatan Pertanian Negeri, jadi adakah bagi tahun 1984 Kementerian akan membuka semula memberi bantuan kepada kerja-kerja gotong-royong yang sedang dijalankan oleh peserta-peserta padangragut yang terdapat di kawasan-kawasan yang sedang diusahakan sekarang.

Dr Goh Cheng Teik: Kementerian memang menggalakkan padangragut diusahakan secara gotong-royong dan berkenaan dengan tahun 1984 sekiranya ada permintaan daripada penternak-penternak yang tertentu untuk mengadakan padangragut secara gotong-royong, Kementerian boleh memberi pertimbangan.

Tuan Yang Dipertua: Penghabisan.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan yang penghabisan. Saya ingin bertanya, tadi Timbalan Menteri Pertanian telah menyatakan ada padangragut ini lebih kurang 5,000 hektar di seluruh negara. Jadi, saya ingin tahu daripada Timbalan Menteri bolehkah beliau menerangkan di manakah kawasan-kawasan padangragut di negara kita ini dan berapa banyakkah ternakan lembu yang ada dalam kawasan-kawasan padangragut ini dan bolehkah mencukupi lembu-lembu yang ada dalam kawasan padangragut ini untuk mengeluarkan hasil dagingnya ataupun mencukupi untuk mengeluarkan hasil susu-susu lembu.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan data-data, jadi saya perlukan notis. Walau bagaimanapun, saya akan hantar jawapan secara bertulis, dengan izin Tuan Yang Dipertua, kepada Ahli Yang Berhormat.

Soalan sama ada padangragut-padangragut yang ada sekarang dapat menampung lembu yang boleh menghasilkan daging atau susu dengan mencukupi bagi keperluan negara, jawapannya belum.

KOS ELEKTRIK UNTUK SEKTOR PEMBUATAN

3. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sama ada Kementerian beliau akan bertindak mengurangi kos elektrik untuk sektor-sektor pembuatan sebagai satu jalan untuk membantu sektor ini memulihkan kedudukan mereka berikutan kemelesetan dan kesannya yang buruk ke atas sektor ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos (Tuan Au How Cheong): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya tidak ada rancangan untuk menurunkan kadar bayaran elektrik kepada sektor-sektor pembuatan pada masa ini. Ini adalah disebabkan sektor berkenaan terutama sekali sektor perindustrian telah pun menikmati beberapa insentif yang telah diberi oleh LLN seperti berikut.

Mulai daripada bulan April tahun 1982 tarif perindustrian LLN telah dikurangkan melalui pemansuhan bayaran kehendak maksima sebanyak \$12.00 sekilowatt bagi sektor perindustrian yang menggunakan tenaga elektrik pada masa off-peak iaitu dari pukul 7.00 malam hingga pukul 7.00 pagi.

Pengguna-pengguna perindustrian yang penggunaan elektriknya melebihi 25% dari jumlah kos pengeluarannya dan 60% dari hasil pengeluarannya adalah untuk pasaran dalam negeri, diberi potongan atau diskaun elektrik sebanyak 20% dari jumlah keseluruhannya bil-bil elektrik mereka. Selain daripada itu kadar diskaun tambahan juga telah diberikan kepada industri yang mendapat bekalan dari punca tenaga 275 kilowatt iaitu diskaun sebanyak 5%. Daripada punca bekalan tenaga 132 kilowatt diberi potongan sebanyak 4% dan daripada 33 kilowatt diberi potongan sebanyak 2% dari bil-bil elektrik mereka.

LEMBAGA URUSAN DAN TABUNG HAJI—LAYANAN SYEIKH HAJI

4. Tuan Mohd. Idris bin Mohd. Basri minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau sedar akan layanan yang tidak memuaskan yang diberikan oleh syeikh-syeikh haji yang bertanggungjawab menguruskan jemaah haji di tanah suci dan juga beberapa orang syeikh haji yang cuba mencari keuntungan berlipat ganda di waktu umat Islam dari seluruh dunia datang beramal ibadat. Jika ya, adakah Lembaga Urusan dan Tabung Haji akan memberitahu kepada Kerajaan Arab Saudi mengenai perkara ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, saya sedar ada aduan-aduan diterima yang menyatakan syeikh-syeikh haji di Mekah tidak memberi layanan yang memuaskan dan cuba mencari keuntungan berlipat ganda tetapi ini bukanlah bermakna keseluruhan syeikh-syeikh haji itu bersifat demikian. Sebabnya saya berkata demikian kerana tiap-tiap musim haji Menteri Haji dan Wakaf Saudi ada

mengeluarkan suatu peraturan mengenai pengendalian dan pengurusan haji di Arab Saudi. Terdapat dalam peraturan ini perkara-perkara seperti tanggungjawab dan perkhidmatan syeikh haji di Mekah dan juga penentuan mengenai kadar-kadar bayaran yang jemaah haji dikehendaki membayarnya.

Keterangan mengenai tanggungjawab dan perkhidmatan serta kadar bayaran itu telah pun diberitahu kepada tiap-tiap jemaah haji di Malaysia oleh Tabung Haji melalui beberapa risalah penerangannya.

Apabila ada syeikh-syeikh haji yang tidak menjalankan tanggungjawab atau melanggar peraturan-peraturan tersebut termasuk kadar bayaran jemaah haji boleh memberitahu Tabung Haji dan aduannya itu dikemukakan kepada Kementerian Haji dan Wakaf Arab Saudi.

Pada tiap-tiap musim haji ada aduan diterima walaupun bilangan itu kurang dari 10. Aduan-aduan itu telah pun diberitahu oleh Tabung Haji kepada Kementerian Haji dan Wakaf Arab Saudi dan tindakan sesuai dengan aduan telah diambil. Misalnya dalam musim haji baru-baru ini suatu aduan telah diterima bahawa seorang syeikh haji tidak memberikan tempat tinggal mengikut peraturan yang ditetapkan kepada suatu kumpulan jemaah haji Malaysia sewaktu mereka berada di Mina. Pihak Saudi telah mengambil tindakan ke atas aduan tersebut setelah dikemukakan oleh Tabung Haji. Kumpulan tersebut diberi tempat tinggal yang lebih selesa dan sempurna.

Tuan Daud bin Dato Haji Taha: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya suka menjelaskan penerangan Yang Berhormat Menteri tadi mengenai komplek yang banyak. Sebenarnya ramai . . .

Tuan Yang Dipertua: Saya tidak membenarkan apa-apa penjelasan. Yang Berhormat boleh membuat soalan.

Tuan Daud bin Dato Haji Taha: Adakah Tabung Haji bercadang untuk menyenarai hitamkan syeikh-syeikh haji yang telah tidak memberi layanan puas hati kepada jemaah-jemaah haji di musim-susim haji?

Yang kedua, oleh sebab Tabung Haji telah mempunyai pengalaman yang begitu lama dengan syeikh-syeikh dan telah mengenal mereka, apakah tidak boleh Tabung Haji membuat perjanjian melalui Kerajaan Arab Saudi untuk mengambil syeikh-syeikh haji yang mampu memberi khidmat yang baik supaya dapat bakal-bakal haji memilih syeikh-syeikh yang telah pun disenaraikan oleh Tabung Haji.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, mengikut peraturan yang telah dikenakan oleh Kerajaan Arab Saudi ialah hal-hal yang berhubung dengan perkhidmatan syeikh haji yang boleh diberikan kepada jemaah haji itu mestilah ditentukan oleh Arab Saudi dan perbincangan-perbincangan hendaklah diadakan sebelum musim haji di Mekah di mana wakil daripada Kementerian Haji dan Waqaf Saudi, wakil daripada syeikh-syeikh haji, kadang-kadang syeikh-syeikh itu sendiri yang hadir dan juga wakil daripada Kedutaan kita juga turut serta hadir begitu juga Attache Haji kita di Mekah yang turut hadir dalam perbincangan itu di mana didapati persefahaman tentang apakah jenis perkhidmatan, tentang bayaran dan lain-lain, dan kita tentulah mengakui bahawa setelah perbincangan itu diadakan, maka apa yang diputuskan itu adalah memuaskan hati kita. Tetapi maklumlah apabila datangnya musim haji dengan keadaan yang begitu sesak oleh sebab ramainya jemaah haji dan oleh sebab kemudahan-kemudahan yang ada di

Mekah itu dan juga di Madinah dan di Mina mungkin terhad maka dalam keadaan yang begitu boleh jadi macam-macam masalah yang timbul dan sebagaimana yang dikatakan tadi itu ada juga syeikh-syeikh haji yang mengambil kesempatan daripada keadaan itu yang mengenakan bayaran-bayaran yang tidak berpatutan.

Jadi dalam hal ini memanglah kita ketahui dan sentiasa aduan dikemukakan tetapi pada waktu ini saya tidak tahulah tidak ada maklumat yang mengatakan bahawa syeikh haji yang tidak baik itu diletakkan dalam senarai hitam.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah: Tuan Yang Dipertua, saya ingin mendapat tahu daripada Yang Berhormat Menteri, sejauh manakah keterangan yang diberi oleh Tabung Haji kepada jemaah-jemaah haji mengenai hak mereka atau apa yang patut mereka dapat daripada syeikh-syeikh haji supaya perkara ini, bila diketahui dengan lebih jelas, mereka dapat mengetahui hak mereka dan kalau ada apa-apa yang dirasanya tidak puas hati diadukan kepada Tabung Haji, kerana sebahagian besar daripada perkara yang tidak puas hati itu jarang diadu kepada Tabung Haji oleh sebab mereka tidak tahu apa hak mereka ini.

Datu Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, jemaah Haji, aduan-aduan yang mengatakan penjelasan yang meluas yang meliputi segala aspek perkhidmatan yang boleh diberikan oleh Tabung Haji sendiri dan juga oleh syeikh-syeikh haji pada musim haji ertinya di Mekah atau Madinah dan di Mina.

Ini diberi keterangan dengan sejelas-jelasnya. Mungin oleh sebab itulah maka ada aduan-aduan yang telah dikemukakan kepada Tabung Haji, aduan-aduan yang mengatakan itu tidak dapat, ini tidak dapat dan sebagainya dan berasaskan kepada

aduan itulah maka Tabung Haji telah mengemukakan kepada Kementerian Haji dan Waqaf untuk mendapat tindakan serta-merta supaya aduan, masalah yang dihadapi oleh jemaah haji dapat diatasi dengan segera.

Jadi maknanya tentulah mereka tahu, tetapi ada kalanya jemaah haji itu terlalu sibuk dan tumpuan perhatian lebih diberikan kepada hal-hal ibadat, kadang-kadang mereka sendiri menanggung dengan sabar segala masalah yang dihadapi itu dan kalaulah mereka tidak mengemukakan perkara ini kepada Tabung Haji, maka sukarlah Tabung Haji hendak mengambil tindakan kerana tidak ada maklumat yang disampaikan.

Jadi dalam hal hendak memastikan bahawa khidmat yang diberi oleh syeikh-syeikh haji itu adalah khidmat yang baik sebagaimana yang dijanjikan, maka sudah semestinya kerjasama daripada jemaah haji sangat-sangat diperlukan.

PENCEMARAN AIR/UDARA OLEH KILANG-KILANG

5. Tuan Mohd. Razlan bin Haji Abdul Hamid minta Menteri Sains Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sama ada beliau sedar bahawa masih terdapat kilang-kilang Kelapa Sawit dan Kilang-kilang Getah di negara ini yang masih tidak mengambil indah arahan-arahan yang telah dibuat oleh Kementerian beliau bersabit dengan masalah pencemaran air dan pencemaran udara. Jika sedar, apakah tindakan selanjutnya terhadap tuan-tuan punya kilang yang degil itu.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya memang sedar bahawa masih terdapat segelintir kilang kelapa sawit dan kilang getah

yang masih tidak mengambil indah terhadap arahan-arahan Kementerian saya.

Bagi kilang-kilang yang berdegil dan masih menyebabkan masalah pencemaran, tindakan mahkamah diambil dan sekiranya masalah pencemaran itu berterusan, maka tindakan akan diambil untuk menggantungkan lesen mereka.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya tertarik hati dengan jawapan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang mengatakan bahawa mana-mana kilang yang berdegil akan diambil tindakan mahkamah.

Saya ucapkan tahniah sebanyak-banyaknya dan setinggi-tingginya kepada Kementerian ini kerana kesanggupan mereka itu tegas, tetapi ada kilang-kilang MARDEC yang duduk di bawah Kementerian Perusahaan Utama ikut bertanggungjawab membuat pencemaran udara dan air.

Saya boleh buktikan bahawa kilang yang seperti itu wujud dalam kawasan saya dan adakah pihak Kementerian ini sanggup membawa ke mahkamah kalau terbukti dan ada saksi lebih dari dua orang menunjukkan bahawa kilang ini telah menyebabkan timbulnya pencemaran air dan udara di kawasan yang berkenaan.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang Dipertua, kalau Ahli Yang Berhormat itu ada kes-kes yang spesifik di dalam kawasan Yang Berhormat itu, bolehlah berhubung dengan Kementerian saya, tindakan sewajarnya mengikut Undang-undang akan diambil.

Tuan Chan Kok Kit: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Bolehkah Setiausaha Parlimen memberitahu sama ada masalah pencemaran udara dan air daripada kilang-kilang besar yang masih ada disebabkan oleh kuasa

seorang berpangkat dari pihak kilang atau pegawai-pegawai pemeriksaan tidak menjalankan tugas mereka dengan sempurna.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang Dipertua, saya menafikan tuduhan Ahli Yang Berhormat itu, tetapi jikalau Ahli Yang Berhormat ada butir-butir yang menunjukkan apa yang berlaku, bolehlah menyerahkan perkara itu kepada Kementerian saya dan kami akan mengambil tindakan.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah beliau sendiri pergi meronda untuk mengetahui di mana-mana tempat ada kilang-kilang yang ada mencemarkan kotoran air-air sungai dan udara kita misalnya dekat Kulai ada sebuah kilang kelapa sawit di mana ada banyak asap-asap keluar tiap-tiap hari, beberapa kali sehari dan ini mendahsyatkan kepada hidup-hidupan orang yang duduk di sana.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang Dipertua, ini ialah tanggungjawab pegawai di bawah Jabatan Alam Sekitar dan pegawai-pegawai yang berkenaan selepas menerima apa-apa aduan, akan dihantar ke tempat yang mana dilaporkan itu. Sebagai Setiausaha Parlimen, saya sendiri kadangkala ada melawat satu dua tempat yang ditanyakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi.

PETANI ESTET THEAN TEIK—MEMORANDUM RAYUAN

6. Tuan Gooi Hock Seng minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau telah menerima sebuah memorandum dari petani-petani Estet Thean Teik di Pulau Pinang yang menggesa Kerajaan membeli sebahagian estet tersebut untuk membolehkan mereka meneruskan dengan kerja-kerja tani mereka; jika ya, apakah pendirian Kerajaan terhadap permintaan tersebut.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, Kerajaan Persekutuan tidak bercadang hendak mengambil apa-apa tindakan oleh kerana usaha-usaha tertentu untuk mengatasi masalah ini telah dan sedang dijalankan oleh pihak-pihak yang terlibat di Pulau Pinang.

Tuan Gooi Hock Seng: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Saya ingin bertanya Menteri berkenaan untuk menyatakan sama ada benar atau tidak bahawa langkah-langkah yang sama atau yang dirayu oleh penduduk-penduduk Estet Thean Teik telah diambil oleh Kerajaan apabila penduduk di Sungai Ara dan Sungai Nibong di Pulau Pinang menyerukan kepadanya. Mengapakah langkah sedemikian tidak diambil dalam hal ini?

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang saya telah katakan tadi, perkara itu dalam perhatian dan tindakan pihak-pihak yang tertentu di negeri Pulau Pinang dan bukanlah Kerajaan Persekutuan.

Tuan Yang Dipertua: Ahli Yang Berhormat Tuan Karpal Singh.

(Soalan No. 7 Y.B. Tuan Karpal Singh tidak hadir)

PEGAWAI PELAJAR MALAYSIA DI SEBERANG LAUT

8. Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis minta Menteri Pelajaran menerangkan adakah benar Pegawai-pegawai Pelajar kita di seberang laut telah tidak begitu berperanan di dalam mengawasi pelajar-pelajar kita di seberang laut. Keadaan ini berlaku disebabkan mereka ini terdiri daripada Pegawai-pegawai PTD yang kurang memahami masalah pendidikan. Dan adakah Kementerian bercadang untuk menggantikan pegawai-pegawai ini

dengan menempatkan Pegawai-pegawai dari Perkhidmatan Pelajaran (kalangan guru-guru) yang berpengalaman dan terdidik dalam Ilmu Pendidikan serta benar-benar memahami masalah pelajar-pelajar.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Mohamed Khalil Yaakob): Tuan Yang Dipertua, adalah tidak benar sangkaan bahawa pegawai-pegawai kita di seberang laut tidak begitu berperanan di dalam tugas mengawasi pelajar-pelajar kita di seberang laut.

Tugas utama Jabatan-jabatan Penuntut Malaysia di seberang laut adalah untuk membimbing, menjaga kebajikan serta mengadakan kemudahan-kemudahan bagi penuntut-penuntut Malaysia di luar negeri selaras dengan objektif negara dan perancangan tenaga manusia. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kerja-kerja mereka termasuk perkara-perkara berikut:

- (1) untuk menjaga keperluan, kemudahan, kebajikan serta mengawasi aktiviti-aktiviti penuntut-penuntut yang mengikuti kursus dan pelajaran tinggi di seberang laut.
- (2) untuk bertindak sebagai penghubung, penasihat dan pentadbir dan jika perlu sebagai penguatkuasa tabung-tabung amanah bagi penganjur-penganjur yang berkenaan.
- (3) menyediakan maklumat-maklumat berhubung dengan penuntut-penuntut Malaysia yang memasuki institusi-institusi pelajaran yang berkenaan di seberang laut bagi maksud membantu perancangan tenaga manusia.
- (4) untuk mengemukakan laporan-laporan berhubung dengan isu-isu yang timbul dalam bidang pelajaran antarabangsa dan perkembangannya serta

implikasi terhadap kepentingan dan kebajikan penganjur-penganjur dan penuntut-penuntut Malaysia.

Pada keseluruhannya bidang tugas pegawai-pegawai ini meliputi hal-hal akademik, penempatan, bimbingan, kebajikan am, pentadbiran, rekod dan penyelidikan serta kewangan dan akaun. Berasaskan kepada bidang tugas dan pelaksanaannya, sebenarnya tidak semestinya semua pegawai-pegawai ini diambil daripada satu perkhidmatan, kerana yang penting ialah pegawai-pegawai itu berpengalaman dan sesuai dengan tugas-tugas di seberang laut. Setakat ini, perjakanaan tugas-tugas ini adalah memuaskan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada tahun hadapan (1984), Kementerian Pelajaran akan mula menempatkan Pegawai-pegawai Perkhidmatan Pelajaran mengisi jawatan-jawatan tertentu sebagai Pengarah di semua Jabatan Penuntut Malaysia di seberang laut secara berperingkat dengan harapan supaya matlamat Jabatan tersebut akan dapat dijalankan oleh mereka yang lebih memahami masalah kebajikan pelajar-pelajar.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Timbalan Menteri Pelajaran iaitu bagi mengelakkan daripada pelajar-pelajar kita berasa terasing atau kesunyiandan juga ada tempat pergantungan bagi mereka melahirkan apa-apa masalah yang dihadapi, adakah pihak Jabatan Pelajar Malaysia di luar negeri itu mengadakan program atau aktiviti lawatan yang telah tersusun bagi menemui pelajar-pelajar itu sebagaimana yang kita ketahui mereka itu berselerak daripada di Amerika misalnya, dalam jangka masa yang ditetapkan. Dan apakah program yang dibuat untuk menemui pelajar-pelajar itu dan adakah Kementerian

bercadang supaya Pegawai Pelajar itu melawat mereka itu dalam masa 2-3 bulan sekali dalam satu-satu keadaan itu supaya dapat mengetahui masalah pelajar itu. Apakah pihak Kementerian mengadakan satu syarat ataupun dasar umum untuk menentukan semua Menteri ataupun Timbalan Menteri atau Pegawai-pegawai tinggi membuat lawatan ke luar negeri supaya menyusun satu jadual untuk menemui pelajar itu setidak-tidaknya dapat mengetahui masalah mereka dan dapat melaporkan dan dapat bersama-sama bertanagjawab tentang pelajar-pelajar tersebut?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, ada beberapa pegawai yang kita tempatkan di Pejabat Penuntut kita di luar negeri termasuk Pengarahnya sendiri dan memang menjadi sebahagian daripada bidang tugas pegawai kita untuk melawat tempat-tempat di mana pelajar-pelajar kita berada.

Selain daripada itu di negara seperti di United Kingdom, kita juga mempunyai Pusat-pusat Pelajar yang ditempatkan dan dijagai oleh seorang Warden.

Selain daripada itu, Pejabat kita juga mengandungi pegawai-pegawai yang mewakili penganjur-penganjur dan pegawai-pegawai daripada pihak penganjur seperti PETRONAS, MARA, LLN yang ada juga berkunjung ke tempat-tempat di mana pelajar-pelajar kita berada dan berbincang dan mendengar masalah-masalah yang dikemukakan.

Mengenai perkara sama ada Menteri-menteri kita, pemimpin-pemimpin kita ada mengaturkan program untuk bertemu dengan pelajar-pelajar kita, saya ingin memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa memang setakat ini menjadi amalan kepada kita bahawa tiap-tiap Menteri yang

melawat ke luar negeri di mana ada kesempatan seboleh-bolehnya memang mengadakan rancangan untuk bertemu dan berbincang dengan pelajar-pelajar kita.

Perkara ini telah dijalankan begitu lama dan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri juga memang selalu bertemu dengan pelajar-pelajar kita di waktu melawat ke luar negeri. Begitu juga Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri lain yang melawat, di mana ada pusat-pusat pelajar kita sentiasa sahaja berkunjung dan mengadakan majlis-majlis seperti dialog dengan pelajar-pelajar kita.

Sama ada kita mengatur satu program tertentu untuk pemimpin-pemimpin kita berkunjung ke luar negeri, yang sebenarnya kita tidak mengaturkan secara tetap dan kita hanya mengambil kesempatan di mana sekiranya ada pemimpin-pemimpin kita melawat dan kita tahu setakat ini memang agak sering juga pemimpin-pemimpin kita melawat dan melakukan tugas-tugas rasmi, maka pada ketika itulah kita mengaturkan bersama supaya pemimpin-pemimpin kita dapat bertemu dengan pelajar-pelajar dan mendengar masalah-masalah yang dihadapi.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri Pelajaran memberitahu Dewan ini apakah bilangan Pegawai yang berkhidmat di Jabatan Penuntut Malaysia di seberang laut ini yang terdiri daripada Pegawai Perkhidmatan Pelajaran dan bilangan yang terdiri dari Pegawai PTD?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, sehingga sekarang ini kita mempunyai 27 Pegawai daripada Perkhidmatan Pelajaran dan 24 daripada Pegawai PTD.

Tuan Yang Dipertua,: Yang Berhormat Tuan Khadri bin Sabran.

(Soalan No. 9 Y.B. Tuan Khadri bin Sabran tidak hadir).

YURAN PELAJAR MALAYSIA DI AUSTRALIA

10. Wan Zainab binti M. A. Bakar minta Menteri Pelajaran menyatakan memandangkan bahawa pada tahun lepas Britain telah menaikkan yuran yang dikenakan untuk masuk ke Universiti di sana dan tahun ini pula pihak Australia telah memulakan tekanan dan diskriminasi terhadap pelajar-pelajar kita di sana, bolehkan beliau beritahu apakah langkah-langkah yang telah dan akan diambil untuk menghadapi masalah tersebut.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, oleh kerana British sejak kebelakangan ini telah menaikkan yuran pengajian yang dikenakan terhadap pelajar-pelajar asing termasuk pelajar-pelajar Malaysia, maka Kerajaan telah mengambil tindakan mengurangkan penghantar pelajar-pelajar anjurannya ke Britain.

Dan di samping itu, Kerajaan juga sedang berusaha mendapatkan tempat di negara-negara lain seperti Belgium, Perancis, Canada, Australia, Turkey, Negara-negara Timur Tengah dan lain-lain lagi. Satu langkah dalam tindakan ialah untuk mengurangkan bilangan pelajar-pelajar yang dihantar ke luar negeri secara berperingkat dengan matlamat pada akhirnya kita menghantar pelajar-pelajar di peringkat ijazah lanjutan mengikuti kursus-kursus yang tidak ada di dalam negeri yang mana sebilangan lain yang kita hantar akan lebih kecil daripada bilangan sekarang.

Kerajaan juga sedar bahawa bilangan pelajar-pelajar yang memerlukan tempat di institusi-institusi pelajaran tinggi akan

bertambah dari tahun ke tahun dan sebahagian besar daripadanya perlu untuk memenuhi keperluan tenaga kerja untuk Perkhidmatan Awam. Dalam hal ini Kerajaan telah memutuskan supaya universiti keenam ditubuhkan dan tempat-tempat di universiti-universiti tempatan dan cawangan-cawangannya ditambah. Sebahagian daripada pelajar-pelajar untuk keluar negeri adalah mereka yang mengikuti kursus-kursus pre-university dan ini sedang dilaksanakan pengurangannya dengan mengadakan kelas-kelas demikian dalam negeri. Dan dengan itu dapat mengurangkan jumlah yang perlu dihantar ke luar negeri.

Berhubung dengan dasar pengurangan pelajar-pelajar luar asing termasuk pelajar-pelajar Malaysia ke Australia, Kerajaan pada masa ini sedang berusaha melalui saluran diplomatik mengambil tindakan menambah bilangan tempat-tempat belajar kepada pelajar-pelajar Malaysia.

Tuan Daud bin Dato' Haji Taha: Soalan tambahan. Memandangkan penuntut kita dihantar belajar di begitu banyak tempat, banyak negeri, maka kemungkinan besar mereka akan balik membawa kebudayaan-kebudayaan negara-negara yang mereka telah belajar dan apakah kesan-kesan buruk yang mungkin didapati oleh negara ini daripada kebudayaan-kebudayaan yang mereka bawa dan apa langkah-langkah Kerajaan untuk mengelakkan perkara ini berlaku?

Tuan Yang Dipertua: Pada fikiran saya, itu soalan lain.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang Dipertua, suka saya bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sama ada beliau sedar bahawa Kerajaan Australia pun telah menubuhkan Jawatankuasa Kajian atau, dengan izin, Review Committee

untuk mendapat pandangan-pandangan daripada badan-badan yang berkenaan mengenai dasar sekatan yang telah dikenakan oleh Kerajaan Australia. Dan saya ingin mendapat tahu sama ada Kementerian yang berkenaan bercadang untuk menyampaikan satu memorandum ataupun pandangan-pandangan kepada Jawatankuata Kajian ini untuk ditimbang?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya langkah ke arah memberitahu kepada Kerajaan Australia mendengar perasaan tidak puashati kita dengan kemasukan ataupun sekatan pelajar-pelajar Malaysia ke Australia memang sudah pun kita lakukan. Seperti saya katakan tadi kita sedang menggunakan saluran diplomatik melalui Kementerian Luar Negeri untuk menyampaikan hakikat itu. Selain daripada itu suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat, ketika lawatan Menteri Hal Ehwal Immigresen dan Hal Ehwal Ethnik Australia, Encik Steward John ke Malaysia baru-baru ini pada bulan Ogos, perbincangan telah diadakan dengan pihak Yang Berhormat Menteri Pelajaran di mana Kerajaan telah juga mengemukakan pandangan dan perasaan kita mengenai sekatan, dasar sekatan yang dibuat oleh Kerajaan Australia.

KESATUAN SEKERJA DALAM SYARIKAT

11. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Buruh menyatakan sama ada beliau sedar kesatuan-kesatuan dalam syarikat dengan jumlah keanggotaan yang kecil yang menyebabkannya lemah dari segi "bargaining Power" tidaklah begitu berkesan untuk berunding dengan majikan-majikan yang mengupah pegawai-pegawai perhubungan perusahaan yang untuk memastikan para pekerja tidak tertindas dan dieksplotasikan.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, Kesatuan Sekerja dalam syarikat telah wujud sejak bermulanya pergerakan Kesatuan Sekerja di negeri kita. Setakat ini sebanyak 170 buah Kesatuan Sekerja dalam syarikat telah pun didaftarkan dengan jumlah keahliannya seramai 150,373 orang. Pada masa ini kebanyakan Kesatuan Sekerja dalam syarikat itu dapat memainkan peranan memperjuangkan kepentingan ahli-ahli mereka dengan baik dan berkesan walaupun ada di antaranya mempunyai bilangan ahli yang kecil.

Tuan Yang Dipertua, apa yang penting dalam proses sesuatu perundingan bersama ialah semangat bekerjasama, tolak-ansur serta saling faham-memahami di antara majikan dengan Kesatuan Sekerja yang berunding itu. Bagi Kesatuan-kesatuan Sekerja dalam syarikat persefahaman dan kerjasama ini mudah terjalin dalam perundingan-perundingan bersama dengan pihak majikan mereka oleh kerana wakil-wakil Kesatuan Sekerja itu lebih memahami mengenai masalah-masalah yang dihadapi oleh syarikat. Wakil-wakil Kesatuan Sekerja itu adalah juga merupakan para pekerja syarikat itu sendiri. Dan oleh yang demikian itu mereka dapat menyumbangkan buah fikiran untuk memperbaiki keadaan dalam syarikat itu dengan lebih berkesan lagi.

PENYAKIT MEASLES—KEMPEN SUNTIKAN

12. Tuan V. Govindaraj bertanya kepada Menteri Kesihatan kemajuan yang dicapai dalam kempen suntikan terhadap penyakit Measles.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan (Tuan Yeoh Poh San): Tuan Yang Dipertua, selepas kajian awal

yang dibuat di lima buah negeri di Malaysia iaitu Johor, Selangor, Perak, Kedah dan Terengganu didapati berjaya Rancangan Pelalian Campak Kebangsaan telah dilancarkan di semua negeri pada 29hb November, 1982. Sehingga bulan Jun tahun ini sejumlah 181,290 orang kanak-kanak dari umur sembilan bulan hingga enam tahun telah pun diberi suntikan pelalian.

Tuan Yang Dipertua, di samping itu semua Jabatan Kesihatan Negeri telah diminta meningkatkan pelajaran kesihatan dan memperbaiki persediaan untuk melicinkan Rancangan Anti-Campak supaya orang awam mudah sampai ke pusat-pusat untuk mendapatkan pelalian campak percuma yang akan melindungi mereka dari terkena demam campak secara biasa, dengan izin, Tuan Yang Dipertua, naturally dan komplikasinya.

Dr Chen Man Hin: Mengikut pengalaman (experience) saya, ada banyak kanak-kanak tidak dapat anti campak vaccination. Tetapi sebab ini banyaklah ibu-ibu tidak faham, tidak tahu ada satu kempen.

Bolehkah Kementerian itu, Menteri berkenaan lancarkan satu program dalam television atau radio untuk memberitahu rakyat-rakyat kita khasnya ibu-ibu ada kempen ini dan lagi langkah yang kedua ialah terpaksa tiap-tiap kanak-kanak mesti ada anti campak vaccination macam dahulu vaccination anti small-pox.

Tuan Yeoh Poh San: Untuk makluman Yang Berhormat yang berkenaan Kementerian saya sudah pun menjalankan beberapa program untuk memberi pelajaran kesihatan kepada orang ramai termasuklah kempen dengan kerjasama sekolah-sekolah ibu bapa dan juga Pegawai Daerah.

Bagi demam small-pox, saya berpendapat ini tidak berkait dengan soalan asal.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, adakah benar bahawa penyakit demam campak ini tidak boleh dibawa ke hospital atau diinjection ubat secara moden tetapi ia lebih sesuai kalau ubat secara tradisional. Misalnya dibiarkan penyakit itu melarat sehingga penuh dan dihabiskan memandi air kelapa tetapi jika dibawa ke hospital benda ini akan berpanjangan dan menyebabkan benda itu akan menjadi penyakit lain. Adakah benar.

Tuan Yeoh Poh San: Tuan Yang Dipertua, ini adalah satu masalah yang besar yang Kementerian Kesihatan menghadapinya. Biasanya penduduk-penduduk di negara ini berpendapat lebih eloklah sakit demam campak ini dibiarkan sahaja secara natural. Tetapi untuk makluman Ahli Yang Berhormat yang berkenaan di negara-negara di mana suntikan pelalian tidak dijalankan, seramai 90% penduduk di negara-negara yang berkenaan yang berumur di bawah 20 tahun biasanya menghadapi kena demam campak dan kematian itu terlalu tinggi sehingga 20%. Dengan immunisation ataupun suntikan pelalian kematian peratusnya hanya lebih kurang 3%.

Dr Chen Man Hin: Soalan kedua saya tadi barangkali Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tidak faham. Oleh sebab suntikan bacteria terpaksa diadakan, sebab itu sekarang tidak terdapat penyakit itu. Sekarang saya minta penjelasan, adakah kempen untuk suntikan measles secara paksaan diadakan untuk menghapuskan penyakit tersebut dengan cepat?

Tuan Yeop Poh San: Saya minta Yang Berhormat tolong ulangan.

Tuan Yang Dipertua: Minta kuatkan sedikit suara Yang Berhormat itu.

Dr Chen Man Hin: Dahulu kita telah adakan satu kempen paksaan suntikan bacteria, polio, smallpox, oleh sebab itu tidak terdapat smallpox, polio atau bacteria. Sekarang saya minta Kerajaan adakan satu kempen di mana dipaksa tiap-tiap kanak-kanak ada suntikan campak untuk mengelakkan penyakit campak di negara kita.

Tuan Yeoh Poh San: Bagi demam campak, Tuan Yang Dipertua?

Tuan Yang Dipertua: Ya, demam campak—measles.

Tuan Yeoh Poh San: Seperti saya katakan tadi, Tuan Yang Dipertua, rancangan pelalian campak kebangsaan telah dilancarkan di semua negeri pada 29hb November, 1982. Ketika ini rancangan ini dijalankan lebih satu tahun sahaja. Kita sudah buat kajian yang pertama iaitu bagi masa Januari hingga Jun tahun ini dan kita akan buat lagi satu kajian pada bulan Disember dan rancangan ini untuk semua kanak-kanak yang berumur 9 bulan hingga 6 tahun.

Tuan Yang Dipertua: Adakah paksaan dibuat supaya tiap-tiap kanak-kanak itu cucuk?

Tuan Yeoh Poh San: Seperti saya katakan tadi kita menghadapi satu masalah yang besar iaitu penduduk-penduduk di negara ini berpendapat lebih elok kita biarkan demam campak ini dikenakan secara biasa. Jadi, kita tidak dapat paksa mereka dapatkan suntikan pertalian.

KANUN KESEKSAAN

13. Tuan Haji Hassan bin Haji Mohamed minta Perdana Menteri menyatakan berapa banyakkah kes-kes yang telah dibawa ke muka

pengadilan hasil dari pindaan Kanun Keseksaan yang telah dilulus oleh Dewan Rakyat tidak lama dahulu, dan kalau tidak ada, adakah ini menunjukkan Malaysia telah bebas dari pesalah-pesalah di bawah Kanun Keseksaan ini.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, adalah kurang jelas apakah yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu kerana beberapa pindaan telah dibuat kepada Kanun Keseksaan yang telah diluluskan tidak lama dahulu. Tetapi sekiranya Ahli Yang Berhormat maksudkan Seksyen baru 298 (A) Kanun Keseksaan, saya ingin maklumkan bahawa 4 orang telah pun didakwa di Mahkamah Mejistret Besut di bawah seksyen itu kerana telah bertindak secara yang mungkin memudaratkan pengekalan perpaduan atas sebab-sebab keagamaan di kalangan orang-orang yang menganuti agama Islam. Oleh yang demikian, bahagian 2 soalan Yang Berhormat tidak timbul.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang Dipertua, menurut jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa baharu 4 orang telah didakwa di bawah undang-undang yang dipinda itu. Adakah ini bermakna bahawa tidak banyak orang-orang yang dianggap melanggar undang-undang oleh kerana setakat kami di Pantai Timur tahu kalau pihak Kerajaan hendak mendakwa seribu orang seminggu pun boleh tetapi adakah pendakwaan ini tidak dijalankan oleh kerana tidak ada usaha-usaha untuk menyiasat kegiatan-kegiatan yang melanggar undang-undang yang dipinda ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, penyiasatan dijalankan dan untuk makluman Ahli Yang Berhormat selain daripada 4 kes yang disebutkan tadi yang telah

dikemukakan kepada mahkamah, ada beberapa kes yang di dalam penyiastan. 8 kes yang melibatkan 22 orang juga yang berlaku di Terengganu masih di dalam siasatan. Jika buktinya ternag tindakan yang sewajarnya akan diambil.

Tuan Yang Dipertua: Penghabisan.

Tuan Hassan bin Haji Mohamed: Soalan tambahan. Mengikut Yang Berhormat Timbalan Menteri sekejap tadi menjelaskan hanya 4 kes sahaja di Besut, Terengganu. Apakah dengan penjelasan Yang Berhormat tadi bererti di Kelantan sudah tidak ada lagi kes-kes yang seperti ini yang menyebabkan pindaan dalam Kanun Keseksaan dibawa di dalam Dewan Rakyat.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana kita semua sedia maklum, pindaan kepada Kanun Keseksaan itu dibuat bukan hanya untuk mendakwa orang-orang di Terengganu ataupun di Kelantan sahaja malahan di mana-mana negeri, sekalipun.

PENCEMARAN ABUK DI LUAR BANDAR

14. Tuan Peter Chin Gan Oon minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sama ada beliau sedar bahawa pencemaran abuk dalam banyak kawasan-kawasan luar bandar adalah sangat tinggi daripada "standard" Malaysia iaitu 50 microgrammes setiap metre padu yang dicadangkan bagi kawasan-kawasan luar bandar dan sama ada Kementeriannya telah:

- (i) menjalankan kajian untuk mengenalpasti semua sumber-sumber pencemaran abuk dalam kawasan-kawasan luar bandar dan untuk mengawalinya; dan

- (ii) mengambil langkah untuk menguatkuasakan peraturan-peraturan udara bersih dengan lebih berkesan dan jika ya, apakah langkah-langkah ini.

Tuan Law Heing Ding: Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya tidak sedar bahawa banyak kawasan bandar mengalami pencemaran abuk yang sangat tinggi. Walaupun, Kementerian saya tahu beberapa kawasan di bandar besar seperti Kuala Lumpur, Petaling Jaya dan Pulau Pinang mengalami pencemaran abuk. Bagi udara sekeliling (ambient air), paras rujukan yang digunakan ialah yang diperakukan oleh Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO) untuk paras pepejal terampai yang dianggap selamat dari segi kesihatan, iaitu 60 hingga 90 microgrammes setiap meter padu. Tiada terdapat standard 50 microgrammes setiap meter padu yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Menurut kajian-kajian dari pengawasan paras pepejal terampai di Kuala Lumpur dan Petaling Jaya ia menunjukkan paras yang melebihi 100 microgrammes setiap meter padu. Kementerian saya melalui Jabatan Alam Sekitar sedang giat melaksanakan satu program bagi mengenalpasti punca-punca perindustrian yang melepaskan abuk dan asap. Namun demikian, haruslah diingatkan bahawa terdapat juga punca abuk yang bukan berpunca dari aktiviti perindustrian dan tidak tertakluk kepada peraturan-peraturan Kualiti Alam Sekeliling Udara Bersih 1978. Punca-punca yang dimaksudkan itu antara lain adalah seperti berikut:

- (a) abuk yang bergantung dalam asap apabila bahan-bahan termasuk sampah kebun dan buangan kegiatan pertanian dan sebagainya dibakar dengan cara pembakaran terbuka;

- (b) abuk dan asap yang dilepaskan oleh kenderaan seperti kereta bermotor terutamanya kereta berdiesel;
- (c) abuk yang berterbangan apabila kereta lalu di atas jalan raya terutama jika jalan tidak bertar atau jalan terdapat banyak bahan kekotoran seperti tanah lumpur;
- (d) abuk yang berpunca dari "wear and tear" pada permukaan jalan dan dari tayar kereta;
- (e) abuk yang berpunca dari kegiatan-kegiatan pembinaan dan kemajuan tanah; dan
- (f) bahan-bahan tanah dan lain-lain bahan dari lori-lori pengangkutan.

Untuk menjawab soalan kedua, memang benar bahawa penguatkuasaan yang berkaitan dengan pencemaran udara terutamanya habuk haruslah diperketatkan dan dikuatkuasakan sepenuhnya oleh semua pihak yang berkuasa. Di sini, tanggungjawab bagi mengawal keadaan di bawah bidangkuasa masing-masing terletak bukan sahaja ke atas Jabatan Alam Sekitar, tetapi juga pihak berkuasa Kerajaan Negeri dan Pejabat Tanah.

Bagi meninggikan kekesanan aktiviti-aktiviti penguatkuasaan, Kementerian saya telah mengenal pasti beberapa strategi untuk tindakan bersama. Strategi-strategi yang disebutkan di bawah ini adalah tambahan kepada langkah-langkah seperti memastikan supaya semua perparitan tidak terkambus atau tersekat oleh sampah, memastikan semua tanah-tanah dalam kawasan pembinaan tidak dibiarkan melimpah ke atas jalan raya, mencuci lori-lori dari tanah-tanah apabila keluar dari kawasan pembinaan, mengambil langkah perlu supaya tidak berlaku

tumpahan dari lori-lori tersebut apabila mengangkut tanah-tanah atau sampah.

Strategi-strategi yang perlu dilaksanakan dengan kerjasama semua pihak adalah seperti berikut:

- (a) memerlukan semua kilang baru iaitu yang ditubuh selepas 1hb Oktober, 1978 supaya mengadakan sistem kawalan abuk yang berkesan;
- (b) menjalankan kegiatan penguatkuasaan yang lebih intensif terhadap kilang-kilang yang melepaskan abuk;
- (d) meningkatkan kesedaran dan pendidikan kepada kumpulan sasaran dengan penglibatan pegawai-pegawai Jabatan Alam Sekitar dalam kegiatan-kegiatan penyelarasan dan kerjasama dengan agensi-agensi lain melalui media-massa seperti radio, televisyen dan akhbar, menghadiri seminar dan bengkel dalam bidang-bidang tertentu dan sesi dialog dengan persatuan-persatuan pengilang; dan
- (d) menggiatkan aktiviti-aktiviti penguatkuasaan dengan kerjasama rapat dengan agensi-agensi Kerajaan yang lain baik di peringkat Persekutuan mahupun di peringkat negeri dalam bidang kawalan pencemaran abuk.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Setiausaha Parlimen ada mengaku satu sumber pencemaran udara ialah dari kenderaan berat dan ringan. Saya ingin bertanya adakah pihak Kementerian bercadang membuat undang-undang atau peraturan-peraturan memerlukan semua kenderaan ini memasang alat anti pencemaran untuk membersihkan segala pengeluaran dari enjin.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang Dipertua, cadangan Ahli Yang Berhormat itu adalah baik

Tuan Yang Dipertua: Bukan dia mencadang, dia bertanya.

Tuan Law Heing Ding: Kementerian akan mengambil cadangan itu untuk pertimbangan sewajarnya.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya harap kita dapat membayangkan berapa banyak 50 micrograms tiap-tiap meter padu abuk.

Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 7, 9 dan 15 hingga 17 adalah diberi di bawah ini).

MAHKAMAH TERTINGGI— MENAMBAH HAKIM

7. Tuan Karpal Singh minta Perdana Menteri menyatakan adakah cadangan menambah bilangan hakim di negara kita memandang kepada cadangan menghapuskan semua rayuan ke Majlis Privy dan pembentukan Mahkamah Tertinggi dan juga tunggakan kes-kes yang belum didengar dalam mahkamah-mahkamah di negeri kita.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Ingin dimaklumkan bahawa selaras dengan peruntukan Perlembagaan, Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong adalah berkuasa mengeluarkan Perintah bagi menambah bilangan Hakim, sama ada Hakim Mahkamah Tinggi atau Hakim Mahkamah Persekutuan. Dalam hubungan ini bilangan Hakim telah ditambah dari semasa ke semasa. Apabila penghapusan semua rayuan ke Majlis Privy berkuatkuasa, bilangan Hakim akan ditambah, sekiranya didapati perlu.

GURU BERIJAZAH/TIDAK BERIJAZAH—IDENTIFIKASI

9. Tuan Kadhri bin Sabran minta Menteri Pelajaran menyatakan setakat manakah usaha sedang dijalankan oleh Kerajaan untuk mengurangkan kategori guru-guru di dalam negara ini kepada guru-guru berijazah dan guru-guru tidak berijazah sahaja. Apakah bentuk identifikasi bagi guru-guru yang tidak berijazah yang memiliki Sijil Pelajaran Malaysia dan Sijil Tinggi Persekolahan.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Mohamed Khalil Yaakob): Kementerian Pelajaran telah menerima cadangan-cadangan dari berbagai pihak yang mewakili anggota-anggota Pegawai Perkhidmatan Pelajaran Malaysia termasuklah Kesatuan-kesatuan Guru supaya skim-skim Pegawai Perkhidmatan Pelajaran yang ada sekarang digantikan dengan satu skim yang baru yang mana skim tersebut dikategorikan kepada dua kumpulan besar iaitu satu bagi guru berijazah dan satu lagi bagi guru-guru yang tidak mempunyai ijazah. Di peringkat Kementerian Pelajaran segala implikasi cadangan ini sedang dikaji secara mendalam oleh satu jawatankuasa khas yang telah ditubuhkan. Segala implikasi seperti kelayakan masuk ke dalam perkhidmatan, kelayakan akademik dan iktisas, tanggagaji, kenaikan pangkat dan kewangan adalah perkara-perkara yang diberi perhatian. Perbincangan-perbincangan yang lebih teliti dan mendalam untuk lebih memahami cadangan ini sedang dilakukan oleh Kementerian Pelajaran dengan pihak-pihak yang berkenaan. Apabila selesai, cadangan ini akan dikemukakan kepada Agensi Pusat.

Untuk menjawab bahagian kedua soalan Ahli Yang Berhormat ingin dinyatakan di sini, oleh kerana

perkara tersebut masih lagi di peringkat kajian, bentuk identifikasi skim bagi guru-guru tidak berijazah yang memiliki SPM dan STPM tidak dapat ditentukan secara positif.

MAS—URUSAN RASMI KERAJAAN PEGAWAI/ PELAJAR

15. Tuan Mokhtaram bin Rabidin minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kerajaan bercadang akan **mengenakan** syarat bahawa penerbangan untuk pegawai-pegawai Kerajaan/Badan Berkanun dan pelajar-pelajar yang mendapat biasiswa Kerajaan/Badan Berkanun hendaklah menggunakan perkhidmatan MAS di mana ada perkhidmatan penerbangan MAS, dan menggunakan tiket-tiket MAS yang dikeluarkan oleh MAS ke tempat-tempat yang tiada perkhidmatan MAS.

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Arahan yang menghendaki semua pegawai-pegawai Kerajaan dan Badan-badan Berkanun apabila membuat perjalanan udara atas urusan rasmi menggunakan perkhidmatan MAS di mana ada perkhidmatan MAS dan menguruskan tempahan tiket-tiket penerbangan melalui pejabat MAS bagi perjalanan ke tempat-tempat yang tiada perkhidmatan MAS, telah dikeluarkan oleh Kerajaan semenjak bermulanya perkhidmatan MAS dalam tahun 1972 lagi. Berikutnya untuk memastikan arahan-arahan ini sentiasa dipatuhi oleh semua Jabatan-jabatan Kerajaan dan Badan-badan Berkanun, Kerajaan telah mengeluarkan beberapa Surat Pekeliling mengenainya. Pelajar-pelajar yang membuat perjalanan di bawah biasiswa Kerajaan atau Badan-badan Berkanun juga dikehendaki mematuhi syarat-syarat perjalanan

udara ini sebagaimana yang terdapat dalam Surat-surat Pekeliling berkenaan.

PENDATANG HARAM KE SABAH

16. Tuan Newman Gaban minta Menteri Dalam Negeri menyatakan apakah langkah yang diambil mengenai dengan pendatang haram di Negeri Sabah dan bagaimana untuk mencegah kemasukan orang-orang tersebut.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Saya telah menjawab soalan yang hampir sama dengan soalan ini pada 7-11-1983 dan saya tidak mempunyai apa-apa maklumat tambahan.

TANAMAN POKOK BUAH- BUAHAN

17. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada dalam proses memulihkan kawasan-kawasan yang mundur seperti Baling, Sik dan Grik terdapat sebarang rancangan yang dibuat oleh agensi-agensi di bawah Kementerianya untuk menanam kawasan-kawasan ini dengan pokok-pokok buahhan seperti durian, mata kucing, jongkong dan mangga memandangkan bahawa kawasan-kawasan tersebut terletak sepanjang sempadan Thai.

Dr Goh Cheng Teik: Kementerian Pertanian memang ada rancangan dan telah pun mengenalpasti jenis buah-buahan yang sesuai bagi kawasan-kawasan ini mengikut zon-zon tanaman yang telah digubal bersama oleh Jabatan Pertanian dan Mardi. Misalnya untuk daerah Baling dan Sik di Kedah jenis buah-buahan yang dipastikan tanam dan sesuai ialah rambutan, cempedak, durian dan

mempelam. Bagi kawasan Grik di daerah Ulu Perak pula tidak ada buah-buahan khusus yang disyorkan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Pertanian (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang Dipertua, saya ingin mencadangkan.

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga peruntukan untuk Kementerian Pelajaran dan Kementerian Luar Negeri telah diluluskan di dalam Jawatankuasa seluruh Dewan.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan.

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga peruntukan untuk Kementerian Pelajaran dan Kementerian Luar Negeri telah diluluskan di dalam Jawatankuasa seluruh Dewan.

RANG UNDANG-UNDANG DI BAWA KE DALAM MESYUARAT RANG UNDANG-UNDANG LEVI KENDERAAN BARANG

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan mengenai Levi atas semua kenderaan barang-barang yang meninggalkan Malaysia dan mengenai perkara-perkara yang berkaitan dan

bersampingannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1984

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1984

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas "Rang Undang-undang Perbekalan, 1984 dan Anggaran Pembangunan, 1984 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis". (Hari Kesembilan).

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*).

Maksud B. 28 (Jadual)—

Maksud P. 28 (Anggaran Pembangunan, 1984)—

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya suka tegaskan harapan kita semua supaya janganlah Ahli-ahli berucap panjang-panjang sangat dalam Jawatankuasa kerana memandangkan di atas kesuntukan masa yang di hadapan kita.

Sekarang saya kemukakan Maksud B. 28 dan Maksud P. 28 di bawah Kementerian Pelajaran terbuka untuk dibahas.

3.39 *ptg.*

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah (Bachok): Tuan Pengerusi, saya bercakap Maksud Bekalan 28 Kementerian Pelajaran, muka surat 290, Program 7 (d)—Latihan dalam Perkhidmatan.

Tuan Pengerusi, izinkan saya menarik perhatian Kementerian Pelajaran khususnya dalam Bahagian kursus dalam Perkhidmatan, fokus perbincangan saya sebagai permulaan ialah bidang bimbingan dan kounseling.

Sebenarnya usia bimbingan dan kounseling sudah menjangkau lebih kurang 15 tahun di mana sejak tahun 1968 lagi Kementerian Pelajaran telah mengadakan seminar-seminar, kursus-kursus pendadahan, kursus-kursus dalam perkhidmatan dan sekarang diadakan pula kursus-kursus lanjutan seperti kursus Diploma kounseling di Universiti Kebangsaan Malaysia dan kursus Ijazah kounseling di Universiti Pertanian Malaysia.

Sehingga tahun 1982 bilangan guru-guru Bimbingan dan Counselling yang ada di sekolah-sekolah menengah seluruh negara yang telah mendapat sedikit sebanyak latihan di bidang tersebut berjumlah lebih kurang 3,200 orang dan di sekolah rendah berjumlah lebih kurang 700 orang.

Terlebih dahulu saya mengucapkan syabas dan tahniah kepada Kementerian Pelajaran kerana mempunyai inisiatif yang bersungguh-sungguh dalam memberi latihan kepada guru-guru agar mereka dapat memberi bimbingan serta tunjuk-ajar yang sempurna kepada pelajar ke arah membentuk disiplin, mengenal diri sendiri, menolong individu pelajar ke arah suatu tujuan yang sesuai dengan potensinya secara maksima dan lain-lain sesuai dengan kehendak Kerajaan dan negara.

Soalan saya mengenai hal ini, Tuan Pengerusi, apakah tindak-susul yang pernah dibuat oleh Kementerian Pelajaran untuk memastikan bahawa guru-guru Bimbingan dan Counselling di sekolah-sekolah hari ini benar-benar berfungsi dan menjalankan tugas mereka seperti yang diamanahkan oleh Kementerian Pelajaran? Seringkali kita terdengar rungutan-rungutan daripada guru-guru berkenaan kerana mereka tidak sempat untuk menjalankan tugas-tugas mereka sebagai Counsellor sepertimana yang diharap-harapkan oleh Kementerian Pelajaran kerana mereka masih dibebankan dengan bilangan waktu-waktu mengajar yang sama berat dengan guru-guru yang lain. Bilakah guru-guru ini akan dikurangkan bilangan waktu mengajar mereka sepertimana yang selalu dijanjikan oleh pengkursus-pengkursus ataupun oleh pensyarah-pensyarah mereka semasa menghadiri kursus Bimbingan dan Counselling? Jika keadaan tidak berubah, saya yakin segala usaha dan wang yang telah diuntukkan bagi tujuan tersebut adalah menjadi sia-sia belaka.

Oleh itu, saya mencadangkan setiap orang guru Bimbingan dan Counselling diuntukkan sebanyak 12 waktu atau 12 period, dengan izin, sahaja untuk mengajar dalam seminggu sementara masa yang bakinya bolehlah mereka menjalani tugas-tugas mereka di bidang Bimbingan dan Counselling pula.

Tuan Pengerusi, mengikut data yang dikeluarkan dalam Berita Bimbingan dan Counselling, Kementerian Pelajaran Malaysia, Jun 1982, bilangan guru-guru yang mengikuti Kursus Diploma Counselling di Jabatan Psikologi, Universiti Kebangsaan Malaysia adalah seperti berikut:

1980	..	..	..	..	39 orang
1981	..	..	..	..	47 ..
1982	..	..	..	..	40 ..

Manakala Kursus Ijazah di Universiti Pertanian Malaysia pula, bagi tahun 1980 dan 1983 purata hanya 40 orang sahaja setahun.

Apakah jumlah graduan yang kecil bilangannya ini dapat menampung keperluan bilangan pelajar-pelajar yang begitu banyak di seluruh negara? Cadangan saya, adalah wajar sekali sekiranya Kementerian Pelajaran boleh melipat-gandakan pengambilan guru-guru untuk mengikuti Kursus-kursus Diploma dan Ijazah di masa-masa yang akan datang.

Sehubungan dengan ini juga, ingin saya menarik perhatian Kementerian Pelajaran bahawa syarat utama dalam pengambilan bakal-bakal graduan untuk mengikuti Kursus Bimbingan dan Kerjaya di Universiti Pertanian ialah terdiri daripada mereka yang telah mengikuti Kursus Dalam Perkhidmatan selama 1 tahun di Maktab Perguruan Ilmu Khas (MPIK). Syarat ini adalah wajar dan bijak sekali tetapi untuk memperolehi Ijazah dalam bidang Bimbingan dan Counselling mereka terpaksa mengikuti kursus selama 4 tahun di Universiti Pertanian Malaysia. Apakah tidak mencukupi bagi mereka mengikuti kursus selama 3 tahun sahaja sedangkan mereka telah menjalani kursus di MPIK secara intensif selama 1 tahun termasuk penyediaan thesis atau mini-thesis dan menyediakan kertas-kertas kerja ilmiah untuk dibentangkan dalam seminar-seminar penting khususnya di bidang tersebut, malah ada di antara mereka yang pernah dijemput memberi ceramah-ceramah kerjaya di sekolah-sekolah menengah Semenanjung Malaysia dan juga Sabah dan Sarawak.

Hal ini jelas sekali bahawa sebelum mereka menjejak kaki ke UPM, mereka sudah begitu arif di bidang Bimbingan dan Counselling. Oleh itu saya menggesa dan merayu pihak Kementerian Pelajaran agar jangka

masa Kursus Ijazah yang dikenakan kepada calon-calon berkenaan disingkatkan daripada 4 tahun kepada 3 tahun sahaja.

Tuan Pengerusi, muka surat 290, Butiran 1100, Program (8) (b) berkenaan Pengendalian Peperiksaan.

Saya beralih pula kepada soal-soal peperiksaan. Pernah perkara yang akan saya kemukakan di dalam Dewan yang mulia hari ini telah saya suarakan tetapi sehingga ke masa ini nampaknya tidak ada sebarang tindak-susul yang telah diambil oleh pihak Kementerian Pelajaran. Oleh itu sekali lagi saya mengambil peluang untuk menggesa dan merayu pihak yang berkenaan agar cadangan saya ini dipertimbangkan.

Pertama, mengenai jadual peperiksaan SRP/SPM/STP, ternyata bahawa kita masih lagi mengikuti tradisi lama iaitu tradisi yang diwarisi dari penjajah Inggeris. Jadual peperiksaan masih bermula dengan hari Isnin dan berakhir hari Jumaat. Hari-hari Sabtu dan Ahad masih merupakan hari Cuti Am. Sampai bilakah tradisi ini harus kita pusakai? Apakah hari Jumaat penghulu segala hari bagi orang-orang Islam tidak ada nilai? Calon-calon yang beragama Islam sepatutnya berehat ataupun membuat kerja-kerja amal ibadat pada hari Jumaat dan bukan seharusnya dibebankan dengan peperiksaan yang boleh menyebabkan mereka membuat alasan kerana peperiksaan mereka tidak sempat bersembahyang Jumaat dan sebagainya.

Walaupun saya sedar, Tuan Pengerusi, jadual waktu peperiksaan pada hari Jumaat ini berakhir pada pukul 10.30 pagi tetapi itu adalah satu perkara yang membebaskan calon itu sendiri. Memandangkan betapa pentingnya ibadat pada hari Jumaat khususnya sembahyang Jumaat itulah maka saya sekali lagi merayu dan

mendesak Kementerian Pelajaran agar di masa-masa akan datang hari Jumaat hendaklah dikecualikan daripada jadual peperiksaan dan sekiranya pihak Kementerian masih mahu juga menimbangkan kepada calon-calon yang bukan Islam, maka saya syorkan bahawa hari Ahad boleh dikekalkan sebagai hari Cuti Am sementara hari Sabtu diadakan peperiksaan. Kesimpulannya hari-hari Jumaat dan Ahad sahaja dicadangkan supaya dikecualikan daripada jadual peperiksaan manakala hari Sabtu bolehlah diadakan peperiksaan seperti biasa.

Perkara yang kedua, Tuan Pengerusi, masalah bayaran asas kepada Ketua-ketua Pengawas dan Penolong Pengawas Peperiksaan SPM yang saya percaya masih terlalu kecil jika dibandingkan dengan tugas-tugas yang diamanahkan kepada mereka yang terlalu berat itu. Bayaran asas yang dimaksudkan itu ialah sebanyak \$150 + Bilangan Calon + 4. Jika 120 orang calon menduduki Peperiksaan SPM bagi satu Pusat, maka bayaran asas kepada Ketua Pengawas hanya \$150 + \$(120+4)=\$180; belum ditolak cukai pendapatan dan jika dibahagi dengan 18 hari (pada tahun ini kalau tidak silap saya hari peperiksaan bagi SPM ialah selama 18 hari) dan jika dibahagi dengan 18 hari peperiksaan SPM, sebenarnya bagi tahun 1983 ini 18 hari, maka upah sebenar mereka setelah ditolak cukai pendapatan hanya tidak sampai \$10 sehari. Wajarkah ini? Tugas mereka bermula jam 7.00 pagi, malah ada di antara mereka terpaksa bertolak dari rumah lebih awal dari masa itu dan kadang-kadang pulang ke rumah jam 5.00 atau 6.00 petang jika ada paper pagi dan petang. Bagaimana pula dengan perkara-perkara lain seperti makan tengahari mereka, terpaksa menggunakan wang sendiri dan tidak dibayar oleh Lembaga atau Majlis Peperiksaan.

Kalau di masa ini, Tuan Pengerusi, musim tengkujuh dan sekarang ini belum lagilah perkara ini berlaku. Tetapi mungkin barangkali tidak berapa hari lagi, tetapi kita minta dijauhkan Allah mudah-mudahan anak-anak kita yang mengambil peperiksaan itu tidak dibebankan dengan keadaan banjir dan sebagainya. Tetapi kalau di masa ini musim tengkujuh dan banjir sering berlaku terutama di masa peperiksaan SPM/STP sedang berlangsung, Ketua-ketua Pengawas terpaksa mengharungi banjir, terpaksa berjalan kaki dan ada menaiki sampan untuk berada di pusat-pusat peperiksaan. Gambarkanlah sahaja bagaimana gigihnya mereka, bagaimana dedicatednya mereka.

Tuan Pengerusi, setahu saya 90% daripada Ketua-ketua Pengawas SPM/STP adalah dilantik oleh Setiausaha Peperiksaan Negeri, khususnya di negeri Kelantan adalah berkelulusan ijazah. Maka dengan upah yang kurang daripada \$10 sehari itu adalah amat keterlaluan. Di samping itu mereka terpaksa mengeluarkan wang saku mereka terlebih dahulu untuk bayaran wang pos, bungkusan, kertas jawapan yang memerlukan purata kira-kira \$200 bagi setiap pusat peperiksaan bagi bayaran bahan-bahan urusan. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Tanjong.

3.52 ptg.

Dr Koh Tsu Koon (Tanjong): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk turut membahaskan tentang Maksud Bekalan bagi Kementerian Pelajaran.

Sebagai permulaan secara amnya saya ingin meminta penjelasan dari Kementerian Pelajaran mengenai perbezaan di antara anggaran bagi tahun 1983 dan bagi tahun 1984 dari segi emolumen.

Sekiranya kita merujuk kepada Butiran 1100 hingga Butiran 1500 maka didapati bahawa jumlah emolumen bagi tahun 1983 iaitu pada muka surat 295 ialah \$446 juta dan bagi tahun 1984 ialah \$2,265 juta. Maka tambahan yang besar sekali ialah untuk Program (1) (c) dan (d) iaitu untuk Pelajaran Rendah dan Menengah di mana tambahan misalnya bagi Pelajaran Rendah dinaikkan dari \$116 juta bagi tahun 1983 hingga \$979 bagi tahun 1984. Maka dengan ini agak mengelirukan kalau kita membandingkan dengan peruntukan untuk Butiran 4100 iaitu untuk bayaran pindahan di mana bayaran pindahan ini dikurangkan dari \$2,431 juta ke \$882 juta, dan pengurangan yang besar sekali ialah untuk Pelajaran Rendah dan Pelajaran Menengah.

Maka saya berharaplah bahawa Yang Berhormat Menteri akan memberi penjelasan tentang apakah sebabnya berlakunya perbezaan yang besar seperti ini di dalam kedua-dua tajuk yang besar ini iaitu emolumen dan bayaran pindahan, dan apakah implikasinya dari segi perancangan dan juga dari segi pelaksanaan dasar. Itu adalah secara amnya.

Secara spesifik, Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh tentang Butiran 1100 khasnya program 7 (c) dan (d) iaitu mengenai Latihan Pra-Perkhidmatan dan juga Latihan dalam Perkhidmatan.

Tuan Pengerusi, seperti yang kita sedia maklum, kekurangan guru-guru sering menjadi satu masalah dalam sistem pelajaran negeri kita. Masalah kekurangan ini menjadi bertambah buruk, bertambah serius dengan perlaksanaannya Kurikulum Baru Sekolah Rendah. Masalah ini terutamanya serius bagi Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina di mana terdapat 1,600 orang guru sementara pada tahun ini. Maka

saya berharap bahawa Kementerian haruslah menambahkan pengambilan guru-guru pelatih bagi rancangan PPAK (C) iaitu rancangan untuk melatih guru-guru bagi SRJK (C) dan juga saya ingin mencadangkan supaya syarat-syarat pengambilan PPAK (C) ini dikaji semula.

Mengikut pengetahuan saya di antara syarat-syarat pengambilan ialah kepujian dalam Bahasa Malaysia dan juga kepujian dalam Bahasa Cina dalam SPM. Di samping itu para pemohon dikehendaki untuk mengambil satu ujian kelayakan dan juga untuk menghadiri satu temuduga.

Saya memang memahami bahawa kepujian dalam Bahasa Malaysia ialah satu syarat untuk perkhidmatan perguruan dan juga kepujian dalam bahasa Cina diperlukan untuk guru-guru pelatih yang akan mengajar dalam bahasa Cina sebagai bahasa pengantar. Akan tetapi, pada amnya, Tuan Pengerusi, tidak ramai pelajar-pelajar yang tamat dari SPM yang dapat memenuhi kedua-dua syarat ini mereka tidak dapat menguasai kedua-dua bahasa iaitu bahasa Malaysia dan bahasa Cina sehingga satu tahap di mana mereka boleh dapat kepujian. Maka kedua-dua syarat ini sudahlah menjadi satu sekatkan untuk mereka-mereka yang berminat untuk memohon bagi memasuki rancangan PPAK (C).

Maka, Tuan Pengerusi, saya ingin mencadangkan supaya syarat-syarat ini dilonggarkan sekurang-kurangnya buat sementara waktu ini apabila kita sedang menghadapi masalah kekurangan guru-guru. Sekiranya seseorang calon itu memenuhi salah satu daripada dua syarat itu, maka sudah memadai buat masa sekarang. Misalnya sekiranya seseorang itu mendapat kepujian dalam bahasa Cina tetapi hanya lulus dalam Bahasa Malaysia, pada pendapat saya, ini sudah memadai

bagi calon itu untuk mengikuti kursus-kursus maktab yang dijalankan dalam Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar.

Kementerian juga boleh mengenakan syarat bahawa calon-calon seperti ini mesti mendapat kepujian dalam Bahasa Malaysia di peringkat SPM ataupun setaraf dengannya dalam tempoh tiga tahun sewaktu mereka belajar di Maktab Perguruan. Sebaliknya sekiranya seseorang itu mendapat kepujian dalam Bahasa Malaysia tetapi hanya lulus dalam Bahasa Cina, maka ini juga boleh dianggap sebagai syarat yang memadai. Calon-calon seperti ini harus diberi peluang untuk meningkatkan kefasihan mereka dalam Bahasa Cina semasa berada di Maktab, iaitu mungkin mereka boleh dikehendaki untuk mendapat kepujian dalam SPM bagi Bahasa Cina sebelum mereka diiktirafkan sebagai layak untuk diberi Sijil Perguruan.

Tuan Pengerusi, di samping itu saya difahamkan bahawa terdapat calon-calon yang memenuhi dua syarat ini mengenai Bahasa Malaysia dan Bahasa Cina dan juga syarat-syarat bagi mata pelajaran yang lain, tetapi mereka ini tidak dipanggil untuk mengambil ujian kelayakan dan juga menghadiri temuduga. Yang lebih menghairankan lagi ialah guru-guru sementara yang telah mempunyai pengalaman mengajar selama tiga hingga empat tahun yang tidak dapat lulus ujian kelayakan buat beberapa kali, iaitu selepas mereka menduduki ujian ini dua tiga kali mereka diberitahu bahawa mereka masih gagal dalam ujian kelayakan.

Saya difahamkan bahawa ujian kelayakan ini ialah bertujuan untuk menilai ataupun menguji minat seseorang calon itu dan juga menguji "aptitude" ataupun sama ada seseorang itu sesuai untuk menyertai rancangan latihan guru. Maka saya merasa kurang faham bagaimana

begitu ramai guru-guru sementara yang menunjukkan penuh dedikasi dan juga telah mempunyai pengalaman mengajar selama tiga empat tahun itu selalunya tidak dapat lulus ujian kelayakan itu. Saya ingin mencadangkan supaya isi kandungan ujian kelayakan mungkin harus dikaji semula, mungkin ujian ini terlalu ketat dan mungkin ujian ini tidaklah menguji apa yang harus diuji itu.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin mencadangkan bahawa selain daripada memberi peluang yang lebih banyak kepada guru-guru sementara untuk menyertai latihan pra perkhidmatan, Kementerian juga harus mengadakan semula iaitu membuka semula kelas-kelas latihan SRC bagi guru-guru sementara, iaitu kelas-kelas latihan semasa cuti. Ini akan merupakan satu langkah yang berkesan untuk menambahkan bilangan guru khususnya di sekolah SRJK (C).

Tuan Pengerusi, saya ingin merujuk juga kepada Butiran 1200, Program (1) (c) dan (d) bagi Pelajaran Rendah dan Menengah dan saya ingin menyentuh sedikit sebanyak tentang masalah kelas-kelas bahasa ibunda.

Seperti yang kita semua sedia maklum elaan bagi guru-guru yang mengajar kelas-kelas bahasa ibunda ataupun POL itu telah dikurangkan sebanyak 75% pada tahun ini kepada satu kadar yang sangat rendah iaitu di antara \$5 hingga \$10 sejam. Ini telah mendatangkan banyak kesulitan kepada guru-guru yang terlibat dan juga sangat mengecewakan masyarakat terutamanya masyarakat Cina dan India.

Pada penghujung bulan Oktober, Timbalan Menteri Pelajaran Pertama telah mengumumkan bahawa mulai tahun hadapan iaitu tahun 1984 elaan bagi guru-guru POL ini akan ditingkatkan 100% kepada kadar \$10 hingga \$15 sejam bagi guru-guru sekolah rendah dan guru sekolah

menengah. Pengumuman ini sangatlah dialu-alukan, walaupun saya masih berharap bahawa apabila keadaan ekonomi kita pulih, elaun tersebut dapat ditingkatkan lagi sehingga satu tahap yang lebih munasabah dan pada pendapat saya sekurang-kurangnya kepada kadar \$15-\$20 sejam masing-masing.

(Tuan Shamsuri bin Md. Salleh
mempengerusikan Jawatankuasa).

Tuan Pengerusi, pengajaran bahasa ibunda ataupun POL pada amnya masih kurang memuaskan. Seperti yang kita sedia maklum bagi murid-murid Cina lebih kurang 85% pergi ke SRJK (C) dan lebih kurang 10% hingga 15% pergi ke Sekolah Rendah Kebangsaan ataupun Sekolah Kebangsaan. Di peringkat Sekolah Menengah pula lebih daripada 85% belajar di Sekolah Menengah Kebangsaan yang menggunakan Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar.

Bagi murid-murid keturunan India lebih daripada 50% menghadiri Sekolah-sekolah Kebangsaan dan hampir semua murid-murid keturunan India belajar di Sekolah Menengah Kebangsaan. Maka bagi kebanyakan murid-murid ini mereka hanya berpeluang untuk mempelajari bahasa ibunda mereka melalui kelas-kelas POL. Kelas-kelas POL ini merupakan satu saluran di mana mereka dapat bukan sahaja mempelajari bahasa ibunda, tetapi juga kebudayaan masyarakat mereka masing-masing. Ini adalah penting kerana melalui kursus-kursus ini, mereka dapatlah menyerapi nilai-nilai masyarakat mereka yang akan juga membantu mereka untuk menjadi warganegara Malaysia yang lebih berdisiplin dan juga dapatlah kita memupuk perpaduan.

Pada bulan Februari tahun ini, beberapa buah Persatuan India termasuk Persatuan Dravidion, Confederation of Malaysian Tamils, Kesatuan Kebangsaan Guru-guru Sekolah Tamil Semenanjung Malaysia dan Majlis Belia Hindu Malaysia dan sebagainya telah mengemukakan satu memorandum mengenai pengajaran POL ke Kementerian Pelajaran. Di samping itu rayuan-rayuan yang sama juga telah dikemukakan oleh beberapa Persatuan yang lain termasuk Dewan Perhimpunan Cina Negeri Selangor serta juga Persatuan Guru-guru Cina dan sebagainya. Cadangan-cadangan mereka ini adalah hampir-hampir sama.

Yang pertamanya, ialah kelas-kelas POL ini harus diadakan dalam jadual waktu biasa dan bukanlah di luar jadual waktu biasa.

Sebenarnya mengikut Laporan Jawatankuasa Kabinet mengenai pelaksanaan Dasar Pelajaran untuk peringkat menengah rendah dan juga peringkat menengah atas sebanyak 6%-7% daripada masa jadual waktu biasa diperuntukkan untuk pengajaran agama ataupun bahasa ibunda. Ini bermakna bahawa sewaktu murid-murid Islam mempelajari mata pelajaran agama, maka masa lapang adalah diperuntukkan untuk pengajaran bahasa ibunda bagi murid-murid yang lain. Saya berharap bahawa peruntukan ini ataupun cadangan Jawatankuasa Kabinet ini dapat dilaksanakan dengan sepenuhnya kerana terdapatnya di kebanyakan sekolah di mana oleh kerana kekurangan guru dan juga oleh kerana masalah pentadbiran yang lain, kelas-kelas POL ini tidak diadakan pada jadual waktu yang biasa, tetapi diadakan pada waktu petang ataupun pada hari Sabtu. Ini telah mendatangkan beberapa masalah bukan sahaja bagi murid-murid tetapi juga bagi guru-guru. Itu cadangan yang pertama.

Yang keduanya, ialah untuk memberi penerangan yang lebih mencukupi kepada ibubapa.

Mengikut Akta Pelajaran 1961, ibubapa-ibubapa berhak untuk meminta pengajaran bahasa ibunda untuk anak-anak mereka sekiranya terdapatnya pemohon daripada 15 orang murid ataupun lebih untuk diadakan kursus itu. Akan tetapi, kebanyakan daripada ibubapa, terutamanya di sekolah-sekolah rendah ataupun sekolah-sekolah menengah di luar bandar tidak memahami hak ini dan juga tidak memahami prosedur untuk memohon supaya diadakan kelas-kelas POL ini. Maka saya berharap bahawa Kementerian Pelajaran haruslah memberi maklumat yang lebih mencukupi kepada ibubapa ini dan juga menggalakkan ibubapa menggunakan hak mereka ini supaya anak-anak mereka ini tidak membuang masa sewaktu murid-murid Islam mempelajari mata pelajaran Islam. Itulah cadangan yang kedua.

Yang ketiga ialah mengenai masalah kekurangan guru. Ini bersangkut-paut dengan masalah penyelarasan pentadbiran di sekolah dan juga bersangkut-paut dengan Program Latihan Guru, terutamanya di peringkat universiti. Guru-guru POL ataupun guru-guru yang ditugaskan untuk mengajar POL pada amnya tidak diberi latihan yang sesuai dan mencukupi. Maka saya ingin merayu kepada Kementerian Pelajaran supaya lebih banyak graduan-graduan, terutamanya dari pengajian Tionghua dan juga pengajian India di Universiti Malaya harus diberi peluang untuk menghadiri Kursus Diploma Pendidikan. Itu satu caranya untuk mengatasi kekurangan guru POL di peringkat sekolah menengah.

Satu lagi ialah dari segi penyelarasan di antara sekolah-sekolah. Saya dapati bahawa ada di sekolah-sekolah yang tertentu di mana

guru-guru yang dahulunya dipertugaskan untuk mengajar kelsa-kelas POL sekarang dipertugaskan untuk mengajar mata pelajaran yang lain, seperti matematik kerana kekurangan guru-guru matematik. Maka ini menunjukkan bahawa penyelarasan ini adalah kurang memuaskan. Ini juga menunjukkan bahawa bahasa ibunda ataupun kelas-kelas POL ini tidak diberi keutamaan yang sewajarnya oleh pihak pentadbiran sekolah. Maka saya berharap bahawa perkara seperti ini dapatlah diperbaiki.

Itulah secara ringkasnya apa yang saya ingin membangkitkan dalam perbahasan untuk Maksud Bekalan 28 bagi Kementerian Pelajaran dan seterusnya saya ingin menyokong peruntukan bagi Kementerian Pelajaran ini.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Bukit Mas.

4.14 ptg.

Tuan Mutang Tagal (Bukit Mas): Tuan Pengerusi, pertama saya ingin menyentuh B. 28, muka surat 289, Butiran 1100, Program (2).

Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kerajaan oleh kerana sudi memperuntukkan lebih banyak lagi wang bagi program-program yang terkandung dalam Program (2) tersebut. Jika dilihat dalam tahun 1983 dengan tahun 1984 didapati bahawa di bawah program-program yang terkandung dalam Program (2) itu bahawa peruntukan telah dinaikkan dan saya rasa peruntukan yang dinaikkan adalah satu langkah yang baik.

Pada hemat saya penambahan peruntukan bagi Pelajaran Teknik dan vokesyenal di negara ini adalah kena pada masanya oleh kerana negara kita yang pesat membangun ke arus tahap perindustrian yang kita banggakan.

Dalam usaha Kerajaan menggalakkan pihak swasta melipatgandakan lagi aktiviti-aktiviti ekonomi mereka, Kerajaan juga perlu menyediakan tempat-tempat di mana belia kita yang baru tamat persekolahan mereka di peringkat sekolah menengah diberi peluang untuk melanjutkan pelajaran mereka di sekolah-sekolah teknik dan vokasional yang tinggi.

Jika dibanding secara kasar, pengeluaran para graduan dari sekolah-sekolah teknik dan vokasional yang sedia ada pada masa sekarang ini tidak mencukupi untuk memenuhi keperluan-keperluan negara ini. Sebaliknya ada beberapa penuntut yang tamat dari sekolah-sekolah tersebut tidak dapat mengambil kerja dan ini telah pun merugikan masa dan kepakaran ataupun latihan-latihan yang mereka telah ambil. Mereka tiak dapat mengambil pekerjaan oleh kerana pihak swasta enggan menerima segolongan mereka atas sebab-sebab tertentu, seperti latihan mereka yang tidak sesuai dengan keperluan-keperluan aktiviti ekonomi mereka ataupun taraf pelajaran ataupun latihan ataupun kepakaran yang mereka telah ambil adalah rendah jika dibanding dengan taraf ataupun prestasi yang diambil oleh penuntut-penuntut dari sekolah-sekolah teknik dan vokasional yang lain, bukan sahaja di dalam negara kita tetapi di luar negeri. Di pihak Kerajaan pula mereka tidak dapat mengambil pekerjaan oleh kerana Kerajaan tidak diwajibkan untuk memberi ataupun menjamin pekerjaan-pekerjaan kepada penamat-penamat dari sekolah-sekolah teknik dan vokasional tinggi di negara ini.

Pada hemat saya, Tuan Pengerusi, Kerajaan perlu membuat satu badan supaya dapat mengkoordinasikan aktiviti-aktiviti mana-mana sekolah teknik dan vokasional di negara ini demi keuntungan negara. Badan tersebut perlu diberi tugas khas supaya

dapat mengawal para-para graduan yang tamat tiap-tiap tahun dan memberi bimbingan, petunjuk dan jika praktikal, menolong mereka dalam mencari pekerjaan-pekerjaan di bidang swasta ataupun di bidang awam supaya latihan dan kepakaran ataupun teknik yang mereka telah pelajari dapat digunakan dengan tepatnya bagi membangun negara kita dari segi pembangunan teknik.

Tanggungjawab Kerajaan tidak seharusnya berhenti apabila Kerajaan menyediakan tempat-tempat untuk penuntut-penuntut meneruskan kajian ataupun persekolahan mereka di pusat-pusat teknik dan vokasional, tetapi tanggungjawab Kerajaan ialah untuk menentukan supaya penuntut-penuntut yang memasuki sekolah-sekolah teknik dan vokasional diwajibkan atau diberikan pekerjaan selepas mereka tamat.

Oleh kerana kebanyakan penuntut-penuntut yang masuk ke sekolah-sekolah vokasional dan teknik di negara ini adalah penuntut-penuntut dari luar bandar. Dan selepas mereka tamat jika Kerajaan tidak menjalankan satu rancangan demi menolong mereka mencari pekerjaan. Ini akan memberi kesulitan yang tidak diingini oleh kerana orang-orang ataupun penuntut-penuntut yang di luar bandar selepas mereka tamat dari pengajian mereka jika dibiarkan begitu sahaja tidak dapat mencari pekerjaan bukan sahaja di bidang swasta tetapi di Kementerian-kementerian ataupun badan-badan awam.

Jika Kerajaan ingin supaya negara kita terus maju dalam usahanya di bidang perindustrian, penambahan pegawai-pegawai sub-professional ataupun middle management seperti pemegang-pemegang diploma penamat-penamat dari institut-institut ataupun sekolah-sekolah teknik dan vokasional tinggi harus diperhebatkan lagi.

Tuan Pengerusi, jika kita meninjau ke negara-negara Barat yang kini telah mencapai tahap perindustrian yang tinggi seperti Jepun, Amerika, Eropah dan negara-negara lain

Tuan Pengerusi: Jepun negara Timur, bukan Barat.

Tuan Mutang Tagal: negara Timur, salah satu faktor yang penting ialah peranan yang dimainkan ataupun sumbangan yang diberikan oleh para graduan dari sekolah-sekolah teknik dan vokasional yang disediakan supaya dapat memberi sumbangan yang baik kepada proses pembangunan dan perindustrian negara-negara mereka.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin menyentuh Butiran 1100, Program 4 (a) di muka surat yang sama mengenai dengan Pengurusan Biasiswa dan Latihan.

Tuan Pengerusi, adalah hasrat Kerajaan supaya penuntut-penuntut yang berkebolehan ataupun berpotensi dari segi prestasi akademiknya diberi peluang yang luas untuk melanjutkan pelajarannya ke pusat pengajian tinggi dalam ataupun di luar negeri. Salah satu cara di mana hasrat ini dapat dicapai ialah bagi Kerajaan untuk memberi biasiswa kepada penuntut-penuntut tersebut bagi membolehkannya melanjutkan pelajaran di pusat pengajian tinggi.

Dalam hal ini, Tuan Pengerusi, kita seringkali mendengar sungutan dari setengah pemohon-pemohon ataupun ibubapa mereka bahawa permohonan mereka itu ditolak oleh pihak tertentu. Memandangkan kebanyakan mereka ataupun pemohon-pemohon ini adalah penuntut-penuntut dari luar bandar yang dari keluarga miskin, yang dari keluarga yang tidak ada. Kadangkala, kita juga terdapat bahawa penuntut-penuntut miskin tidak diberi biasiswa pada hal penuntut-penuntut yang dari keluarga kaya dan keluarga kenamaan

diberi biasiswa, diberi peluang untuk melanjutkan persekolahan mereka bukan sahaja di dalam negeri ini tetapi di luar negeri.

Saya rasa sedih jika penuntut-penuntut ataupun pemohon-pemohon dari luar bandar yang benar-benar mempunyai potensi untuk melanjutkan pelajaran tidak diberi biasiswa ataupun sumbangan yang sewajarnya oleh kerana mungkin mereka tidak mempunyai pendirian yang tegap dalam masyarakat jadi tidak dapat menerima biasiswa dari badan-badan tertentu. Bagi pihak Kerajaan, saya berharap jika tidak dikawal keadaan ini tidak akan memberi pertolongan ataupun sumbangan yang positif kepada kebajikan penuntut-penuntut dari luar bandar dan jika ini berlarutan mereka akan tertinggal dan saya menyeru kepada Kerajaan supaya setiap permohonan biasiswa diteliti dengan sebaik-baiknya supaya pemohon yang benar-benar memerlukan biasiswa, tersebut supaya permohonan mereka diterima. Saya juga menyeru Kerajaan supaya melonggarkan syarat-syarat yang dikenakan kepada permohonan biasiswa seperti prestasi akademiknya. Ini perlu oleh kerana kebanyakan pemohon-pemohon biasiswa yang memohon mempunyai prestasi akademik yang marginal dan oleh kerana itu tidak dapat menerima biasiswa. Saya menyeru supaya Kerajaan dalam menimbangkan, dalam memproses satu permohonan akan mengambil kira tentang latar belakang penuntut-penuntut ataupun pemohon-pemohon luar bandar, walaupun prestasi akademik mereka mungkin marginal dibanding dengan prestasi akademik yang didapati oleh penuntut ataupun pemohon-pemohon di bandar ini disebabkan oleh kerana kemudahan-kemudahan yang terdapat di luar bandar yang tidak dapat menolong penuntut-penuntut untuk mencapai prestasi akademik yang tinggi.

Jadi, dalam hal ini saya menyeru supaya Kerajaan dapat mempertimbangkan kes-kes marginal dari pemohon-pemohon dari luar supaya permohonan mereka tidak ditolak oleh kerana prestasi akademik mereka yang marginal dan tidak memenuhi syarat yang dikenakan oleh Kerajaan dalam memberi satu biasiswa kepada setiap pemohon.

Dengan ini, Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Seremban.

4.30 ptg.

Dr Chen Man Hin (Seremban): Saya merujuk kepada muka surat 290, Butiran (Kod) 1100, Program (5) dan (6), Perancangan Penyelidikan dan Penilaian Perancangan Pelajaran dan Pelajaran Tinggi.

Tuan Pengerusi, saya telah kembali Sabtu lalu sempena 19hb November, rakyat Seremban telah memilih saya sebagai Ahli Parlimen mereka serta untuk menyuarakan masalah-masalah, kerumitan-kerumitan dan cita-cita mereka di dalam Dewan yang mulia ini. Perisytiharan Seremban yang menggambarkan highlight isu-isu politik, ekonomi, pelajaran dan kebudayaan yang penting telah diisytiharkan pada November 15 dan disahkan oleh pengundi-pengundi pada November 19, 1983.

Tuan Pengerusi: Di bawah tajuk berapa, Yang Berhormat?

Dr Chen Man Hin: Muka surat 290, Butiran 1100, Program (5) dan (6).

Tuan Pengerusi: Ini apa kena mengena dengan perisytiharan Seremban?

Dr Chen Man Hin: Itu berkenaan dengan pelajaran, sekolah tinggi.

Tuan Pengerusi: Ya.

Dr Chen Man Hin: Sabar sedikit. Setelah hakikat masyarakat kita yang paling menyedihkan ialah untuk melihat beribu-ribu pemuda pemudi kekurangan institusi-institusi vokasional dan teknikal serta melihat beribu-ribu pemuda pemudi yang berpotensi tinggi untuk menjadi pengurus, jurutera, peguam dan doktor ditolak kemasukan ke maktab-maktab disebabkan kekurangan politeknik-politeknik dan universiti-universiti.

Pembaziran tenaga manusia yang berproduktif ini merupakan sebab utama yang membantut kemajuan serta pembangunan ekonomi kita. Keadaan ini yang dibenarkan berlanjutan tahun demi tahun merupakan satu indictment akan sistem pelajaran kita yang tidak mengiktirafkan hak pelajaran rakyat remaja kita dengan menafikan mereka peluang pelajaran di maktab-maktab dan universiti-universiti yang wujud sekarang serta kegagalan membina lebih banyak lagi politeknik-politeknik dan universiti-universiti.

Terdapat kira-kira 60,000 pelajar-pelajar Malaysia di maktab-maktab dan universiti-universiti di seberang laut (overseas). Ibubapa-ibubapa mereka terpaksa menanggung kos kira-kira \$1,000 juta setiap tahun. Ini membazirkan dengan teruknya pertukaran wang asing kita (foreign axchange) dan juga merupakan salah satu sebab mengapa terdapat invisible loss dalam pertukaran wang asing kita. Solusinya ialah membina lebih banyak lagi maktab-maktab dan universiti-universiti tempatan.

Dengan berlalunya setiap tahun pintu ke arah pelajaran tinggi di universiti-universiti seberang laut kini menjadi kurang accessibility kepada pelajar-pelajar kita. Negara-negara seperti United Kingdom telah menaikkan yuran ke tahap yang tinggi yang luar kemampuan pelajar-pelajar

kita, dan trend kenaikan yuran ini juga diikuti oleh Australia, Kanada dan Amerika Syarikat.

Lebih dahsyat lagi, Tuan Pengerusi, Australia yang sekian lama ini telah menjadi Mecca bagi pelajar-pelajar kita telah mengenakan (restriction) quota-quota yang ketat bagi pelajar-pelajar asing, akibat bantahan rakyat Australia sendiri yang mengadu bahawa pelajar-pelajar mereka sendiri menghadapi kesulitan untuk mendapatkan tempat di Universiti-universiti Australia.

Mereka (Australia) bercadang mengurangkan kemasukan pelajar-pelajar Malaysia sebanyak hampir 50%. Pada tahun 1983, 3,200 pelajar Malaysia telah pergi ke Australia untuk pelajaran tinggi berbanding dengan 2,300 tahun lalu. Akan tetapi, bagi tahun hadapan pula, cuma 1,640 pelajar-pelajar Malaysia akan dibenarkan masuk ke Australia, 1,050 bagi pelajaran menengah dan 590 bagi pelajaran universiti.

Tambahan pula, hanya pelajar-pelajar yang paling cerdik (super-brilliant) sahaja akan ditimbangkan iaitu mereka yang harus mempunyai aggregate enam mata bagi lima mata pelajaran yang terbaik sekali dalam peperiksaan SRP, iaitu seorang pelajar harus mendapat sekurang-kurangnya empat A1 dan satu A2 untuk layak.

Saya difahamkan, dari quota 1,640 ini separuh dari quota ini dirizab untuk pelajar-pelajar yang ditaja oleh Kerajaan dan dengan demikian, ini akan memburukkan lagi situasi pelajar-pelajar kita yang kini sudah pun mengalami kesukaran untuk mendapatkan tempat di universiti-universiti tempatan.

Tuan Pengerusi, cara untuk mengatasi krisis kekurangan peluang-peluang pelajaran yang dihadapi oleh pelajar-pelajar kita yang berkelayakan

ialah dengan membina lebih banyak lagi maktab-maktab dan universiti-universiti tempatan.

Cadangan untuk membina Universiti Keenam di Kedah adalah satu usaha yang lemah dan kurang jujur. Bandingkan negeri ini dengan negeri Jepun dengan bilangan penduduknya sebanyak 140 hingga 150 juta iaitu 10 kali ganda dengan Malaysia. Jepun yang mempunyai 400 buah maktab dan universiti dengan 2 juta pelajar, Malaysia seharusnya mempunyai 40 buah Institusi Pelajaran Tinggi, Maktab-maktab dan Universiti-universiti. Apa yang kita mempunyai sekarang ialah cuma 6 buah universiti dan beberapa buah politeknik sahaja.

Cara untuk mencontohi negeri Jepun supaya dapat menjadi sebuah negara industri dengan ekonomi yang kukuh ialah dengan membina lebih banyak lagi politeknik-politeknik, maktab-maktab teknik dan universiti-universiti tempatan.

Terdapat pengkritik-pengkritik yang mengatakan bahawa kewujudan terlalu banyak universiti akan hanya membanjiri pasaran kita dengan graduan-graduan yang berijazah dan ramai dari mereka akan menganggur. Tetapi kita parti DAP berpendapat berlainan. Taburan secara bijak universiti-universiti, politeknik-politeknik, Institusi-institusi teknik dan maktab-maktab vokasional akan berhasil mengeluarkan bilangan ahli-ahli ekonomi, pengurus-pengurus, jurutera-jurutera, juruteknik-juruteknik dan artisan-artisan serta tenaga manusia yang mahir dan profesional yang begitu penting untuk kemajuan ekonomi dan perindustrian.

Siapakah yang seharusnya membina maktab-maktab dan universiti-universiti ini? Kedua-dua Kerajaan dan sektor swasta harus menggembelangkan tenaga untuk membina maktab-maktab dan universiti-universiti.

Di negeri Jepun kira-kira 70% maktab-maktab dibina dan diuruskan dengan jayanya dengan sokongan pihak swasta. Begitu juga di Amerika Syarikat yang mempunyai lebih banyak lagi maktab-maktab swasta yang dibiayai penuh oleh yayasan-yayasan, misi-misi dan individu-individu yang kaya.

Kita tidak mempunyai masa untuk dibazirkan. Pintu ke arah institusi-institusi seberang laut kini sedang ditutup dengan sederas-derasnya dan permintaan untuk tempat di kolej-kolej dan universiti-universiti tempatan makin bertambah. Satu situasi meledak atau "a pressure-cooker situation" akan timbul jika sekiranya maktab-maktab dan universiti-universiti yang lebih banyak tidak dibina. Jika Kerajaan Barisan Nasional melengah-lengahkan, suatu krisis yang "volatile" akan timbul. Kami dalam DAP tidak mahu keadaan seumpama ini timbul, juga tidak kita mahu potensi pemuda-pemudi kita dibazirkan sedangkan mereka ini dapat menyumbangkan begitu banyak ke arah pertumbuhan ekonomi negara.

Tuan Pengerusi, terdapat sekumpulan para pendidik yang telah menunggu selama 14-15 tahun untuk membina sebuah universiti tempatan tetapi permohonan mereka itu telah ditolak oleh Kerajaan Barisan Nasional atas sebab-sebab yang lemah dan tidak dapat diterima.

Dalam bulan Julai tahun 1982, Mahkamah Persekutuan telah memutuskan bahawa Universiti Merdeka hendaklah menggunakan Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar (di bawah Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971) dan disebabkan itu cadangan untuk menggunakan Bahasa Malaysia, Cina dan Inggeris bagi Universiti Merdeka yang dicadangkan itu tidaklah boleh dibenarkan dan seterusnya Mahkamah telah menjustifykan penolakan

permohonan Universiti Merdeka oleh Kerajaan. Akan tetapi, hanya beberapa bulan kemudian dalam bulan Disember 1982, Kerajaan Barisan Nasional telah meminta kuasa khas dari Parlimen untuk menubuhkan sebuah universiti Islam yang akan menggunakan bahasa Inggeris dan Arab sebagai bahasa pengantar dengan meminda Akta Universiti dan Kolej Universiti tahun 1971 untuk membenarkan Universiti Islam ditubuhkan di luar bidang kuasa Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971. Kebenaran telah dibenari dengan serta-merta dengan sokongan penuh Ahli Parlimen MCA sedangkan Ahli-ahli Parlimen MCA inilah yang membantah penubuhan Universiti Merdeka.

Universiti Islam akan menggunakan bahasa Arab dan Inggeris sebagai bahasa pengantarnya. Bandingkanlah ini dengan Universiti Merdeka yang akan menggunakan Bahasa Malaysia, Inggeris dan Cina yang juga merupakan bahasa ibunda 5 juta rakyat Malaysia keturunan Cina. Ini adalah contoh yang jelas dan paling ketara

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat sila duduk dahulu. Sekarang kita sedang membincangkan perkara dalam Majlis Jawatankuasa. Saya harap Ahli Yang Berhormat bercakap mengenai perkara-perkara butiran. Saya nampak Ahli Yang Berhormat pergi jauh, sudah bercakap mengenai dasar panjang sangat. Saya benarkan juga, tetapi jangan terlalu panjang.

Dr Chen Man Hin: Tuan Pengerusi, ada sedikit sahaja lagi, berkenaan dengan universiti-universiti juga.

Tuan Pengerusi: Jangan sentuh dasar, harap pergi kepada butiran.

Dr Chen Man Hin: Paling ketara yang "double standards" yang diamalkan oleh Kerajaan Barisan

Nasional. Saya menggesa Menteri Pelajaran menerangkan mengapa terdapat ketidakadilan ini serta pencabulan hak rakyat untuk memilih jenis pelajaran yang mereka ingini dan membetulkan keadaan dengan meluluskan penubuhan Universiti Merdeka dengan serta-merta.

Tuan Pengerusi, akhirnya saya juga meminta Menteri Pelajaran menubuhkan lebih banyak lagi universiti-universiti dan kolej-kolej universiti serta mempelawa sektor swasta untuk menyertai di dalamnya. Atas nama rakyat Seremban, saya meminta supaya sebuah Universiti dan sekurang-kurangnya dua buah Maktab Politeknik dibina di Seremban.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Ahli Yang Berhormat dari Sungai Petani.

4.47 ptg.

Wan Zainab binti M. A. Bakar (Sungai Petani): Tuan Pengerusi, saya merujuk kepada muka surat 290 Maksud Bekalan 28 butiran 1100, Program (5)—Perancangan, Penyelidikan dan Penilaian Rancangan Pelajaran:

(a) Perancangan Pelajaran;

(b) Pengurusan Kurikulum.

Tuan Pengerusi, sebagaimana yang telah kita semua maklumi, pada masa ini terdapat 5 buah universiti di Malaysia, tidak termasuk Universiti Islam, dan tidak lama lagi universiti keenam akan ditubuhkan di Kedah. Saya berpendapat bahawa penubuhan institusi-institusi pelajaran tinggi adalah baik dan kena pada masanya.

Tuan Pengerusi, kita juga telah sedar bahawa kita tidak boleh lagi bergantung kepada negara-negara asing untuk mendapatkan pelajaran tinggi berdasarkan kepada beberapa sebab. Di antaranya adalah:

(1) Sikap diskriminasi negara-negara barat terutamanya

England terhadap pelajar-pelajar yang berkulit hitam (coloured students).

(2) Keluaran pertukaran wang asing dari negara ini ke negara-negara yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, pendek kata saya menyokong penuh tindakan Kerajaan menubuhkan institusi-institusi pelajaran tinggi dan dengan tertubuhnya institusi tersebut bermakna lebih ramai lagi orang yang mempunyai kelulusan tinggi.

Tuan Pengerusi, soal pertama, dapatkah pihak Kerajaan menyediakan pekerjaan untuk graduan-graduan ini, dan kedua, dapatkah pihak swasta menerima lebih graduan-graduan ini?

Kita tahu bahawa pada masa ini negara kita sedang mengalami kemerosotan ekonomi dan Kerajaan telah mengambil langkah tidak mengadakan jawatan-jawatan baru lagi kecuali diperlukan. Jadi dari ini kita dapat menganalisa bahawa peluang untuk berkhidmat dengan Kerajaan tidaklah begitu cerah jika dibandingkan dengan dahulu kala.

Saya berpendapat pihak Kerajaan haruslah mengambil inisiatif yang lebih untuk menggalakkan dengan lebih giat lagi perkembangan sektor swasta.

Saya berpendapat juga pihak swasta akan memainkan peranan yang lebih penting di masa yang akan datang. Jadi sekiranya kita telah menerima hakikat ini kita perlu mengambil langkah-langkah tertentu untuk merancang sistem pelajaran sekarang untuk disesuaikan untuk masa hadapan. Kita juga harus bersedia sekarang untuk mengelakkan masalah-masalah yang mungkin akan timbul di masa hadapan dan melihat jauh ke hadapan iaitu 5-10 tahun akan datang.

Tuan Pengerusi, saya bimbang sekiranya keadaan ini tidak dibetulkan kita akan mempunyai ramai graduan yang tidak mempunyai pekerjaan seperti yang sekarang berlaku di Amerika Syarikat. Tuan Pengerusi, saya ingin mengemukakan beberapa cadangan untuk tinjauan kita bersama dan juga Kementerian Pelajaran.

Pertamanya, mengenali objektif Kerajaan dalam jangka masa 5-10 tahun yang akan datang. Sebagai contoh memandangkan polisi Kerajaan memandang ke Timur adalah wajar kita menyesuaikan sistem pelajaran ke arah polisi tersebut.

Yang kedua, mengatur strategi untuk mencapai objektif tersebut.

Dan ketiga, menyesuaikan sistem pelajaran dari peringkat rendah hingga peringkat tinggi sejajar dengan objektif Kerajaan.

Tuan Pengerusi, menyentuh kepada Program 7, Latihan Guru. Sekarang ini di Maktab Perguruan diadakan kursus yang berkaitan dengan ikhtisas perguruan sahaja. Kadangkala guru-guru ini apabila keluar dari maktab-maktab bukan sahaja mengajar tetapi menjadi pentadbir di Kementerian atau di Jabatan-jabatan Pelajaran dan setengahnya menjadi guru besar. Oleh itu Tuan Pengerusi, saya mencadangkan Pusat Latihan Guru ini mengadakan kursus latihan dalam masalah pentadbiran dan juga pengurusan kewangan.

Kedua-dua ini mustahak untuk menjadi seorang pentadbir di sekolah atau di Jabatan Pelajaran dan juga akan melibat dengan pengurusan kewangan.

Jadi supaya kedua-dua latihan ini diberi seorang itu menjadi lebih cekap mentadbir dan menguruskan kewangan.

Sekian, dan saya menyokong peruntukan Kementerian Pelajaran.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Ulu Muda.

4.52 *ptg.*

Tuan Osman bin Abdul (Ulu Muda): Tuan Pengerusi, saya akan bercakap dalam Butiran 1100, Program (1) (c) iaitu Pelajaran Rendah, pada muka surat 289.

Pada masa ini kita masih lagi mengakui bahawa kemunduran bagi penuntut-penuntut sekolah rendah luar bandar adalah dipengaruhi oleh beberapa unsur.

Pertamanya, oleh masalah kemiskinan, masalah pemakanan dan juga masalah alam sekitar bagi murid murid itu. Ini adalah tiga unsur pada pandangan saya yang masih lagi mempengaruhi daya berfikir dan juga kematangan pelajar-pelajar luar bandar ini. Daripada peruntukan yang telah pun dibentangkan sebanyak \$1,253,586,500 telah diperuntukkan bagi Program Pelajaran Rendah ini. Ini adalah merupakan satu peruntukan yang besar di mana tambahannya adalah melebihi \$60 juta bagi menghadapi lebih kurang \$2 juta murid-murid sekolah yang akan masuk belajar pada tahun 1984 ini.

Apa yang saya ingin sebutkan di sini ialah mengenai beberapa masalah yang dihadapi oleh sekolah-sekolah rendah di kawasan luar bandar. Sudahlah penuntut-penuntut di kawasan luar bandar ini lemah dengan dipengaruhi oleh beberapa faktor yang saya sebutkan tadi ianya ditambahkan lagi dengan beberapa perkara pada peringkat pentadbiran ianya boleh diperbaiki. Misalnya, kelengkapan-kelengkapan pelajaran yang diberikan kepada sekolah-sekolah di luar bandar ini jika dibandingkan dengan sekolah-sekolah bandar adalah jauh berbeza. Perkara ini memanglah boleh diperbaiki. Dan saya merayu Kementerian Pelajaran supaya

menyeimbangkan kelengkapan-kelengkapan pelajaran ini di antara sekolah-sekolah sama ada ianya terletak di kawasan bandar ataupun di luar bandar supaya penuntut-penuntut luar bandar juga dapat menikmati dan menghadapi pelajaran mereka dengan baik dalam suasana yang baik dan bagi membolehkan mereka menuntut dengan baik.

Di samping itu juga adalah didapati bahawa kebanyakan guru-guru yang dihantar untuk mengajar di sekolah-sekolah luar bandar ini adalah sebahagian daripadanya guru-guru sementara yang diambil. Ini satu pembahagian yang saya rasa boleh diperbaiki. Kementerian Pelajaran hendaklah memperbaiki perkara ini dan perlulah menghantarkan guru-guru yang mempunyai pengalaman mengajar di kawasan-kawasan pedalaman kerana walaupun guru-guru sementara ini mempunyai kelayakan akademik tetapi mereka masih kurang pengalaman dalam usaha untuk memberi pelajaran. Ini terbukti sekolah di kampung saya sendiri misalnya, ada sembilan orang guru dan empat daripadanya adalah guru sementara yang diambil bagi tahun 1983. Ini menunjukkan satu contoh bahawa guru-guru yang kurang pengalaman, guru sementara ini diberi kesempatan untuk mengajar di sekolah-sekolah luar bandar. Dengan itu akan menyebabkan proses memberi pelajaran kepada kanak-kanak di luar bandar ini akan kurang memuaskan disebabkan oleh perkara itu.

Perkara kedua, Butiran 8, P. 28, muka surat 310, Rumah-rumah Guru di Kawasan Luar Bandar.

Di dalam perkara ini pihak Kerajaan telah pun memperuntukkan \$300 ribu bagi membiayai pembinaan rumah-rumah guru di kawasan luar bandar. Saya mengucapkan terima

kasih kerana adanya kesanggupan Kerajaan bagi mengadakan rumah guru di kawasan luar bandar ini.

Pada masa ini saya dapati rata-rata di kawasan luar bandar kurang mempunyai rumah guru. Kawasan pedalaman sememangnya memerlukan tempat tinggal kerana masalah perhubungan jauh daripada kawasan bandar menyebabkan guru-guru tidak suka tinggal di kawasan luar bandar dan juga disebabkan oleh tidak adanya rumah untuk disewa oleh mereka di kawasan-kawasan luar bandar. Jadi dengan itu saya rasa peruntukan ini perlu diperbesarkan bagi memperbanyakkan rumah-rumah guru di kawasan luar bandar supaya guru-guru dapat tinggal bersama-sama dengan penduduk di kawasan-kawasan luar bandar dan mereka dapat membantu perkembangan seluruh kampung itu kalau boleh dan juga dapat memperkembangkan kegiatan-kegiatan di luar sekolah pada sebelah petang jika sekiranya mereka tinggal di kampung.

Pada masa sekarang ini ramai guru-guru yang tinggal di luar daripada kampung, berulang-alik ke sekolah pagi dan tengahari, balik semula ke kawasan tempat tinggalnya di pekan-pekan kecil, maka kita dapati kegiatan tambahan bagi sekolah luar bandar ini boleh dikatakan terhenti, hanya bermusim sahaja, musim tertentu, satu minggu atau dua minggu sebelum diadakan sukan misalnya barulah guru-guru ini kembali semula ke sekolah pada sebelah petang.

Masalah yang kedua, boleh diselesaikan. Masalah perumahan ini ialah dengan memenuhi hasrat guru-guru yang ingin untuk balik ke kampung sendiri. Ada juga minat guru-guru yang memohon kepada Kerajaan untuk balik bertugas di tempat sendiri. Saya rasa layanan yang lebih perlulah diberi kepada mereka ini oleh Kementerian Pelajaran supaya

dapat membantu Kementerian dalam usaha untuk mengurangkan pembinaan rumah-rumah guru ini.

Perkara yang terakhir, Program (4) (b) dalam Butiran 1100, muka 289 iaitu penuntut seberang laut. Sejumlah wang yang melebihi \$4 juta telah pun diperuntukkan bagi kebajikan penuntut-penuntut Malaysia di luar bandar. Jumlah wang yang banyak tetapi masih lagi kita dapati bahawa sebahagian besar penuntut-penuntut kita di luar negeri menyuatkan hasrat tidak puashati mengkritik Kerajaan, macam-macam hal yang dibawa. Sehingga baru-baru ini ada sahabat-sahabat yang balik daripada Cairo yang membahaskan Kerajaan ini sebagai, dengan izin, Tuan Pengerusi, "kalbun" dalam bahasa Arab, ia kata "anjing" kepada Kerajaan. Inilah perkara yang terjadi kepada penuntut-penuntut Malaysia yang menganggap hina begitu sekali kepada Kerajaan. Jadi, tugas Kementerian Pelajaran dalam bahagian ini adalah memberi pengetahuan am yang lebih mengenai bagaimanakah cara-cara mereka ini untuk hidup, untuk bertindak di dalam negara majmuk seperti kita.

Saya beranggapan bahawa mereka ini memanglah telah pun alim di dalam ilmu, misalnya fardhu ain, fekah, tauhid dan sebagainya dalam bidang agama. Tetapi mereka ini tidak mengerti bagaimanakah cara bertindak, bagaimanakah cara hendak menyuatkan pendapat di dalam masyarakat majmuk seperti ini.

Jadi, saya rasa Kementerian Pelajaran boleh memberi pengetahuan kepada pelajar-pelajar itu sebelum berlepas ke luar negeri. Memang Kerajaan membuat perjumpaan dengan mereka ini dan memberi penjelasan-penjelasan, penerangan khusus mengenai perkara-perkara tertentu, jadi perkara ini boleh dimasukkan. Kita mempunyai individu-individu yang

berpengetahuan di dalam berbagai-bagai bidang yang boleh membantu Kerajaan bagi membetulkan cara berfikir mereka ini, cara bertindak supaya mereka ini dapat menikmati dan memahami hasrat yang jujur daripada Kerajaan.

Itulah sahaja ucapan saya dan saya adalah menyokong Maksud B. 28.

Tuan Pengeruai: Yang Berhormat dari Kuala Nerus.

5.03 ptg.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan (Kuala Nerus): Tuan Pengerusi, Bismillahir-rahman-nirrahim. Saya ingin bercakap di dalam muka surat 311, B. 28, Butiran 5100, Program (28)—Universiti Islam Antarabangsa.

Tuan Pengerusi, dengan adanya Universiti Islam Antarabangsa di Malaysia menggambarkan bahawasanya Kerajaan Malaysia adalah sebuah Kerajaan yang amat-amati dan penting memandangkan kepada nilai-nilai Islam di dalam pentadbiran Kerajaan dan sebagainya. Nama Universiti Islam adalah jarang-jarang sangat negara-negara memberi nama sebuah universiti itu Universiti Islam walaupun ianya Universiti Islam tetapi negara kita diberi nama Universiti Islam kepada nama Universiti Islam, Universiti Azhar dipanggil Universiti Azhar. Universiti Islam di Riadh dinamakan Jammiah Malik Ibnu Saraof. Universiti Islam yang lain-lain seperti di India Jammiah Darol Ulum tetapi kita di Malaysia memang diberi nama tepat kepada Universiti Islam ataupun dalam bahasa Arab Jamaitul Islamiah. Maka dengan tepat namanya ini maka saya mengharap Kerajaan biarlah penuh dengan nilai-nilai Islam di Universiti Islam itu sendiri supaya tepat dengan nama Universiti Islam, kalau tidak, tentu sekali tidak menjadi seimbang sebagaimana Universiti Islam di negara-negara lain. Seperti

kurikulum ataupun mata pelajaran. Mata pelajaran inilah saya rasa yang paling penting sekali bagi pihak Kerajaan mengkaji semula.

Sebab-sebab yang saya kata begitu, kita mesti meneliti adakah Universiti Islam ini bakal mengeluarkan pakar-pakar ataupun ulamak Islam ataupun Universiti Islam ini bakal mengeluarkan pelajar-pelajarnya itu berupa apa? Kalau sekiranya merupakan satu pelajar yang keluar dari Universiti Islam tidak menjadi pakar Islam tidak sesuai dengan nama Universiti itu. Maka hendak menjadi pakar ataupun ulamak Islam mesti dia mempunyai Kurikulum itu kurikulum yang betul-betul berasaskan pelajaran agama Islam seperti susunan-susunan di Universiti-universiti Islam di negara-negara lain.

Yang kedua, penerimaan pelajar-pelajar yang bukan Islam. Ini saya rasa merumitkan kepada Kerajaan di kemudian hari nanti, bukan soal penerimaannya itu tetapi dalam soal susunan antara pelajar-pelajar Islam dengan pelajar-pelajar yang bukan Islam. Esok tentu sekali mereka akan mendapat certificate—degree. Kepada orang Islam degree yang dia terima itu sesualah tetapi kepada orang yang bukan Islam bagaimana dia terima sebuah degree daripada Universiti Islam sedangkan dia sendiri tidak percaya kepada agama Islam. Esok dia akan mengeluarkan fatwa kerana dia ada degree dalam jurusan Islam. Dia akan mengeluarkan fatwa-fatwa dalam Islam, maka fatwa yang dia akan keluarkan itu adakah sejajar dengan hari dan iman mereka, ataupun menjadi satu alat untuk memutar belitkan kebersihan dalam Islam itu sendiri.

Umat Islam di satu masa akan datang bukanlah keimanan seperti keimanan yang ada di zaman Nabi ataupun keimanan yang ada di zaman sekarnag. Keimanan yang akan datang

sememangnya makin sehari makin rendah dan makin kurang mutu keimanan manusia disebabkan berbagai-bagai pengaruh, disebabkan berbagai-bagai sebab mereka tidak mempelajari dalam Islam dengan sedalam-dalamnya maka ketika ini akan dipengaruhi oleh orang-orang bukan Islam yang berpegang certificate ataupun degree ini kepada orang Islam itu sendiri. Maka sebab itulah Universiti Islam di negara-negara lain, setengahnya susunan-susunan kurikulum ini iaitu dinamakan sekolah persediaan ataupun dalam bahasa Arab, dengan izin, dipanggil taqmiliah iaitu sebelum hendak memasuki belajar di Universiti Islam itu seperti Azhar atau Jamaitul Islamiyah di Madinah dia ada sekolah persediaan dahulu, mata pelajaran yang dipelajarinya itu maka boleh jadi tidak sesuai dengan yang ada di Universiti maka diprosesnya dahulu di sekolah yang dikatakan tagmiliah tadi ataupun persediaan tadi supaya tidak menjadi kekok.

Maka dengan ini saya rasa bagi pihak Kerajaan patutlah amat-amati kerana di kemudian hari nanti akan menjadi satu kesulitan yang susah hendak dibetuli, sesuatu perkara dibetulnya pada mula senang di kemudian hari tetapi kalau mulanya cara bentuk yang kita langkah maka langkah itulah yang akan berjalan dengan terus-menerus hingga akhir. Kita seboleah-bolehnya pelajar-pelajar yang memegang degree-degree ini terutama sekali mereka akan boleh terjemah dan tafsir Quran; itu asas yang utama sekali. Kalau sekiranya seorang keluar daripada Universiti Islam yang mendapat degree, ia tidak boleh mentafsirkan Quran dan Hadis tidak ada erti dia seorang memegang degree. Maka hendak tercapai kepada peringkat yang boleh tafsirkan Quran dengan sebijak-bijak dan sehalus-halusnya tidak lain tidak bukan konkrit kurikulum pelajaran itu hendaklah disusun dengan secara

aliran yang membolehkan mereka menjadi seorang pakar dalam bidang itu.

Tuan Lim Kit Siang: (Bangun).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, Ahli dari Kota Melaka minta penjelasan. Bolehkah memberi jalan?

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Boleh!

Tuan Lim Kit Siang: Kerana kita tahu bahawa pelajar-pelajar yang bukan Muslim pun ada dibenarkan untuk masuk di Universiti Islam, adakah Yang Berhormat bercadang bahawa semua pelajar-pelajar yang bukan Muslim yang ada belajar di Universiti Islam patut apabila menghabiskan pelajaran mereka daripada Universiti Islam pun mesti mahu mentafsirkan Quran dan Hadis?

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Pengerusi, inilah yang saya sebutkan tadi, sekiranya penerimaan orang-orang yang bukan Islam masuk belajar di Universiti Islam ini dengan cara tidak dipecah atau tidak disukukan, tentu sekali apabila mata pelajaran yang diberinya itu tentu diterima itu sama ada oleh orang Islam atau bukan Islam maka apabila pelajaran yang diberinya itu tentu sekali ada mengandungi pelajaran-pelajaran agama. Apabila sahaja orang-orang Islam boleh mentafsirkan Quran maka orang yang bukan Islam pun boleh mentafsirkan Quran, sebab berapa banyak orang Jew (Yahudi) mentafsirkan Quran, sebab itu Jew boleh jadi bijak, sebab itu orang Yahudi boleh jadi bijak, satu daripadanya kerana dia faham al-Quranulkarim. Maka tidak menjadi satu halangan kalau sekiranya orang-orang bukan Islam boleh mentafsir Quran dan sebagainya semoga dengan adanya mereka faham isi-isi Quran mereka tahu di antara agama mana yang betul, agama mana yang tidak betul. Tetapi yang saya sebutkan di

sini bukan soal itu tetapi yang saya sebutkan di sini ialah perkara-perkara merumitkan pentadbiran Kerajaan sendiri terhadap Universiti Islam di satu masa, dalam tentang pelajar ini ataupun orang-orang yang keluar daripada Universiti Islam ini kita hendak memanggikan apa dia itu, orang yang bukan Islam menerima degree itu hendak dipanggil ulamak, tidak menasabah kerana dia tidak percaya dengan apa yang dia pelajari.

Oleh yang demikian, saya syorkan kepada Kerajaan daripada mulamulanya lagi iaitu asingkan, orang-orang yang bukan Islam boleh belajar di Universiti Islam akan tetapi dia hanya akan menerima certificate bukan degree, sebagai course Islam di Universiti Islam. Tetapi bukan mempelajari mata pelajaran yang dipelajari yang dia bakal boleh menerima degree daripada Universiti Islam. Sebab ada universiti-universiti Islam yang lain-lain seperti Azhar dan sebagainya selain daripada Universiti Islam Madinah ada orang-orang yang bukan Islam yang mempelajari tetapi hanya dia menerima certificate, belajar course di Universiti Islam itu mempelajari pelajaran-pelajaran Islam. Kedudukannya itu tidak sama dengan orang-orang Islam yang belajar di Universiti Islam sendiri.

Tuan Pengerusi: Panjang lagikah Ahli Yang Berhormat.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Setakat inilah sahaja

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat bercakap sudah 15 minit atas satu perkara itu.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Saya pun hendak cakap satu ini sahaja. Maka saya menyokong Maksud Bekalan 28 ini.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

5.15 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Pengerusi, pertama saya mahu sebut mengenai Butiran 1100 mengenai Pengendalian dan Peperiksaan atau Conduct of Examination. Baru-baru ini kita dapati ada kebocoran kertas-kertas peperiksaan di dalam peperiksaan STPM yang lagi sekali menimbulkan tidak kepercayaan ibu bapa-ibu bapa murid-murid terhadap kebolehan Lembaga Peperiksaan kita untuk mengendalikan berbagai-bagai peperiksaan dengan cara yang tidak berlaku penyelewengan.

Dalam STPM khasnya Kertas Peperiksaan Bahasa Malaysia Dua, sudah ada dibocorkan sebelum peperiksaannya di Johor, di Selangor, di Melaka. Sungguhpun Lembaga peperiksaan ada berkata mereka menunggu laporan khas dibuat sebelum siasat dilancarkan saya rasa apabila kita sampai di satu keadaan di mana semua murid-murid dan orang ramai tahu ada leakage, Lembaga peperiksaan masih menunggu satu laporan dibuat apabila semua orang tahu. Saya rasa ini menunjukkan lebih teruknya ketiadaan kecekapan Lembaga peperiksaan. Semacam korupsi, rasuah di negara ini semua orang tahu bermaharajalela tetapi ACA masih menunggu laporan dibuat, tunggu, tidak ada laporan, tidak tengok, tidak lihat, tidak tahu ada rasuah. Seperti itulah Lembaga peperiksaan sehingga mendapat satu laporan khas tidak tahu, tidak sedar ada kebocoran. Semua orang tahu—Lembaga tidak tahu. Lebih baik tukar semua pegawai-pegawai di Lembaga peperiksaan. Semua orang tidak cekap. Satu team yang baru mendapat keyakinan orang ramai. Apa guna tunggu, pergi siasat, pergi bersihkan perkara ini. Janganlah tiap-tiap tahun berlaku perkara kebocoran Kertas Peperiksaan.

Kedua mengenai Lembaga Peperiksaan. Dalam Kertas Peperiksaan Darjah V, ujian penilaian untuk Sejarah, Tawarikh ada satu soalan yang dikemukakan mengenai peranan atau sesiapa yang bertanggungjawab untuk membuka dan mengembangkan Kuala Lumpur dan dalam soalan pun ada satu arahan bahawa itu orang bukan Yap Ah Loy. Itu satu perkara yang sangat kontroversal. Kenapa kita mahu mereka yang bertanggungjawab untuk menurunkan soalan, membenarkan mereka mengeluarkan pandangan-pandangan mereka, fikiran-fikiran mereka oleh kerana perkara ini yang mahu menafikan sumbangan Yap Ah Loy dalam pembangunan Kuala Lumpur, adalah satu perkara yang tidak diterima khasnya oleh majoriti rakyat Malaysia—majority rakyat Malaysia—dan kalau mahu dapat satu perbincangan di Parlimen, di universiti atau mana-mana tempat. Tetapi janganlah menggunakan tempat dalam peperiksaan Lembaga Peperiksaan untuk mempengaruhi fikiran murid-murid. Sungguhpun dalam suratkhbar kita dapat baca bahawa Timbalan Menteri Pelajaran, Yang Berhormat Dr Tan Tiong Hong (bukan Timbalan Menteri yang ada di sini), ada suruh

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad: *(Bangun).*

Tuan Pengerusi: Duduk dahulu, Yang Berhormat.

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad: Tuan Pengerusi, saya ingin minta penjelasan daripada Yang Berhormat yang berkenaan, saya minta jalan.

Tuan Pengerusi: Boleh beri jalan?

Tuan Lim Kit Siang: Baik.

Tuan Pengerusi: Sila.

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad: Adakah Yang Berhormat dari Kota Melaka sedar bahawa pada hemat

umum sebagaimana Yang Berhormat yang berkenaan kata tadi bahawa seluruh rakyat menyedari dan semua menyedari bahawa kita tidak menafikan bahawa sumbangan yang telah diberikan oleh Yap Ah Loy. Masalah yang ditimbulkan siapakah pembuka Kuala Lumpur. Sebenarnya pembuka Kuala Lumpur itu mengikut sejarah yang diiktiraf oleh ahli-ahli sejarah dan diketahui oleh umum dan diakui oleh ahli-ahli sejarahwan kita adalah bukan Yap Ah Loy, tetapi Tengku Abdullah; kemudian Yap Ah Loy datang untuk bekerjasama dan bekerja dengan Tengku Abdullah yang sudah pun berada di Kuala Lumpur pada waktu itu.

Tuan Lim Kit Siang: Saya tidak mahu satu perbahasan mengenai kedudukan dan sumbangan Yap Ah Loy tetapi masalahnya ialah kenapa telah membenarkan sesiapa di dalam Lembaga Peperiksaan untuk cuba mempengaruhi fikiran pelajar-pelajar di sekolah-sekolah rendah. Itulah saya timbulkan perkara ini, tetapi kalau kita mahu satu perbahasan mengenai peranan Yap Ah Loy itulah kita boleh adakan satu perbahasan yang khas oleh kerana ada sejarahwan yang pun tidak bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat kemukakan tadi, tetapi apabila ada satu masalah yang begitu kontroversial janganlah cuba untuk mempengaruhi fikiran-fikiran di peringkat rendah, di peringkat menengah. Dan sungguhpun Yang Berhormat Timbalan Menteri ada kata bahawa ini adalah satu kesilapan dan dia ada dikeluarkan satu arahan kepada Lembaga Peperiksaan bahawa dalam masa yang akan datang janganlah lagi dikeluarkan soalan-soalan seperti ini dalam kertas-kertas peperiksaan, saya mahu tahu sama ada Lembaga Peperiksaan akan mematuhi arahan ini dan sama ada arahan ini sebenarnya ada dikeluarkan oleh Kementerian Pelajaran atau itu adalah satu pendapat seorang Timbalan

Menteri Pelajaran untuk “mislead” rakyat sahaja. Saya mahu satu pengesahan bahawa satu arahan ada dikeluarkan kepada Lembaga Peperiksaan bahawa soalan seperti itu adalah satu kesilapan, apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri ada ditarik balik, tidak kira lagi; adakah itu benar, dan kedua adakah arahan itu akan dipatuhi oleh Lembaga Peperiksaan atau Lembaga Peperiksaan lebih besar, maha besar daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Pelajaran?

Ketiga mengenai perkara Lembaga Peperiksaan juga. Sekarang berbagai-bagai peperiksaan SRP, SPM dan STPM sudah diambilalih oleh kita sendiri. Saya tidak faham kenapa masih mahu begitu lama sebelum keputusan-keputusan peperiksaan tersebut diumumkan. Di masa lampau apabila peperiksaan Cambridge dan HSC ada dikendalikan oleh pihak Cambridge Examination Syndicate di United Kingdom, kita boleh faham bahawa mahu tunggu sehingga akhir Februari barulah dapat keputusan-keputusan HSC, mahu tunggu sehingga Mac baru boleh dapat keputusan-keputusan Cambridge Examination. Sekarang kita sudah ambilalih, maka kertas peperiksaan tidak lagi dihantar ke United Kingdom untuk diberi markah dan selepas itu dihantar balik—tidak lagi, patutlah lebih cepat kita boleh dapat keputusan-keputusan peperiksaan SPM dan STPM tetapi nampaknya bukan sahaja selepas Lembaga Peperiksaan ambilalih SPM dan STPM lebih cepat, lebih awal tetapi sebaliknya lebih lambat, lebih lama. Sekarang keputusan STPM nampaknya dahulu akhir Februari, sekarang Mac; dahulu Cambridge Senior akhir Februari/awal Mac, sekarang sampai pertengahan Mac/akhir Mac. Apa sudah berlaku, mana ada kecekapan!

Saya haraplah bahawa Yang Berhormat Timbalan Menteri yang hari ini bertanggungjawab untuk perbahasan ini bolehlah ambil perhatian dan menentukan bahawa dalam kempen mengadakan satu pentadbiran Kerajaan yang cekap termasuk Lembaga Peperiksaan, bahawa Lembaga Peperiksaan tidak dikecualikan.

Kedua, saya mahu sebut mengenai Program (6) Pelajaran Tinggi (Higher Education).

Tuan Pengerusi: Muka surat berapa?

Tuan Lim Kit Siang: Muka surat 290, Butiran (6) Pelajaran Tinggi. Tadi Yang Berhormat rakan saya yang baharu-baharu ini ada dipilih dengan majoriti yang terbesar, rakan saya dari Seremban ada sebut mengenai masalah Betul, bukan? Dengan majoriti terbesar, hampa sahaja MCA, bukan?

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila duduk dahulu.

Tuan Lim Kit Siang: Baik.

Tuan Pengerusi: Bila Pengerusi bercakap, Yang Berhormat kena duduk!

Tuan Lim Kit Siang: Boleh.

Tuan Pengerusi: Mengikut Peraturan Mesyuarat 35 (1) Ahli-ahli yang bercakap hendaklah menghadapkan ucapannya kepada Pengerusi. Saya dapati Yang Berhormat ini bercakap pandang ke sana-sini. Ini menjangkit kempen di Seremban barangkali! Sila hadapkan ucapan kepada Pengerusi, jangan pandang ke lain.

Tuan Lim Kit Siang: Baik, saya mahu ikut tauladan semua Menteri-menteri, kalau semua Menteri-menteri pun

Tuan Pengerusi: Saya tegur.

Tuan Lim Kit Siang: Saya tidak pernah dengar teguran itu! Tidak apa, saya ikut dan saya harap semua Menteri-menteri, semua Ahli-ahli Parlimen pun boleh ikut dan boleh dapat teguran.

Tuan Pengerusi, tadi Yang Berhormat dari Seremban ada sebut mengenai masalah anak-anak kita untuk mendapat pelajaran tinggi dan beliau sebut masalah yang ditimbulkan akibat daripada keputusan Kerajaan Australia untuk kurangkan tempat-tempat untuk pelajar-pelajar Malaysia. Daripada 2,300 tempat untuk pelajar-pelajar Malaysia di tahun 1982 meningkat kepada 3,200 tempat di tahun 1983 dan untuk tahun 1984 dikurangkan kepada 1,640 di mana 2,500 pelajar-pelajar yang hendak pergi ke Australia melanjutkan pelajaran tinggi atau untuk mendapat peluang-peluang pelajaran menengah selepas itu melanjutkan pelajaran tinggi tidak dapat peluang dan saya baru dapat angka-angka bahawa untuk tahun 1983 Kerajaan ada hantar pelajar-pelajar ke Australia untuk dapat pelajaran pre-university sebanyak 346 dan inilah satu angka yang tambah 50% daripada tahun 1982 iaitu 242 Kerajaan kita hantar pelajar-pelajar ke Australia untuk pergi pre-university 346 dan kalau diteruskan ini bererti kalau tambah lagi 50% untuk tahun 1984 bahawa lebih kurang 500 pelajar-pelajar yang akan dihantar oleh Kerajaan atas grant-grant Kerajaan di Australia.

Oleh kerana tempat-tempat telah dihadkan kepada 1,090 tempat untuk pelajaran menengah, ini bererti bahawa Kerajaan sekarang bersaing (compete) dengan pelajar-pelajar untuk dapat tempat-tempat pelajaran di Australia. Saya harap bahawa oleh kerana perkembangan yang baru di Australia, bahawa Kementerian Pelajaran mulai tahun depan, 1984 tarik balik atau membatalkan semua rancangan-rancangan untuk

menghantar pelajar-pelajar kita atas subsidi Kerajaan ke Australia oleh kerana tentulah peruntukan boleh dibuat untuk memberi peluang pre-university di negara kita. Dan kosongkan tempat 400-500 tempat di Australia itu untuk pelajar-pelajar swasta. Janganlah bersaing (compete) dengan pelajar-pelajar swasta untuk tempat-tempat di Australia apabila pelajar-pelajar Kerajaan boleh dapat peluang-peluang di Malaysia atau di lain-lain negara. Dan saya tidak tahulah sama ada Kerajaan akan mengambil kira dan timbang cadangan ini. Tetapi demi kepentingan negara kita, demi kepentingan masa depan jenerasi yang baru, saya rasa ini satu cadangan yang wajar dan patut dengan serta merta diterima dan dilaksanakan.

Apabila saya buat cadangan ini, saya bukan bererti bahawa 400-500 pelajar-pelajar tersebut jangan diberi peluang pelajaran pre-university kepada mereka—terus beri, tetapi bukan pergi ke Australia, ke lain-lain negara atau dalam negara kita.

Kedua, mengenai pelajaran tinggi. Saya harap bahawa dalam pelaksanaan pelajaran tinggi ini, pihak Kerajaan hendaklah mengambil kira tentang mustahaknya bahawa matlamat menyusun semula masyarakat di semua lapisan, di semua bidang diikuti.

Sehingga sekarang semenjak penubuhan universiti pertama di Malaysia lebih kurang 20 tahun University of Malaya dan sampai sekarang sudah ada enam buah universiti, tidak kira Universiti Islam Antarabangsa, tidak pernah ada seorang yang bukan Melayu dilantik sebagai Vice-Cancellor. Adakah ini bererti bahawa di tanah air kita tidak ada seorang anak kita yang bukan Melayu yang ada pengalaman, kelulusan yang boleh menjalankan tugas Vice-Cancellor. Saya percaya Yang Berhormat Timbalan Menteri

pun tidak boleh kata tidak ada orang. Kalau begitu, mengapa seorang pun tidak pernah dilantik bukan Melayu sebagai Vice-Cancellor. Saya berharap bahawa perkara ini boleh dibetulkan apabila jawatan Vice-Cancellor dalam kelima-lima universiti di negara kita kosong. Oleh itu saya percaya bahawa jawatan ini tidak ada terhad kepada satu kaum sahaja. Dan untuk mengembelikan, untuk membebaskan tenaga semua kaum untuk membina negara kita, saya rasa ini sangat mustahak.

Yang Berhormat Menteri ada pernah berkata bahawa Kerajaan sedang dalam kajian untuk meminda Akta Universiti dan Universiti Kolej supaya sekatan-sekatan yang ada sekarang dikenakan kepada pelajar-pelajar, atau mahasiswa/mahasiswi untuk bergerak dengan bebas, bolehlah dipinda atau ditarik balik. Tetapi sehingga sekarang nampaknya tidak ada apa-apa langkah diumumkan sama ada satu kajian telah dibuat tetapi satu keputusan telah diambil untuk tidak mahu pinda UCCA. Di luar negeri pemimpin-pemimpin UMNO sangat bangga bercakap bahawa mereka ada Kelab-kelab UMNO ditubuhkan oleh pelajar-pelajar di luar-luar negeri seperti England, Australia, Boston; sekarang dengarlah Paris dan Cairo. Kenapa di luar-luar negeri pelajar-pelajar universiti digalakkan untuk mengambil bahagian dalam kegiatan-kegiatan politik khasnya UMNO dan pemimpin-pemimpin UMNO pun pergi ke sana memberi grant Kerajaan kepada mereka melalui Jabatan Pelajar-pelajar Malaysia. Tetapi di dalam negara kita, pelajar-pelajar disekat, mulut ditutup, tangan diikat. Kali disekat, semua semacam MCA. Kenapa? Ada dua standard ini. Saya harap bahawa

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, ada Ahli hendak minta jalan.

Tuan Lim Kit Siang: Ya.

Tuan Pengerusi: Minta jalan, bolehkah?

Tuan Lim Kit Siang: Siapa dia? Saya tidak boleh tengok (*Ketawa*).

Tuan Pengerusi: Tidak boleh nampak?

Tuan Lim Kit Siang: Saya tidak kenal siapa dia itu, orang mana?

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari

Tuan Lim Kit Siang: MCA? Baru kalah di Seremban, itu orang

Tuan Pengerusi: Bukan, Padang Serai. Boleh beri jalankah?

Tuan Lim Kit Siang: Bagai Serai?

Tuan Pengerusi: Padang Serai.

Tuan Lim Kit Siang: Boleh tunggu sedikit, boleh? Oh! parti baru kalah, duduk. Saya tidak mahu beri jalan.

Tuan Pengerusi: Dia tidak beri.

Tuan Tan Kok Hooi: Tuan Pengerusi

Tuan Lim Kit Siang: Oh! mahu, boleh beri (*Ketawa*).

Tuan Tan Kok Hooi: Tuan Pengerusi, sebentar tadi Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka cakap ikat tangan, tutup mulut, dia kata MCA macam itu juga. Saya mahu dia ini beri sedikit contoh. Tentang Seremban itu, saya ingin tahu dalam Butiran berapa dia bercakap, adakah tentang pilihanraya kecil Seremban itu ada kaitannya dengan Butiran yang dia cakap.

Tuan Lim Kit Siang: Dia pun tidak tahulah. Sudah kalah di Seremban, cukuplah, duduk. Terimalah verdict rakyat.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, panjang lagikah?

Tuan Lim Kit Siang: Lagi tiga empat point.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat sudah bercakap 25 minit. Tolong pendekkan.

Tuan Lim Kit Siang: Point akhir, saya tidak mahu cakap panjang. Sebab itu tadi saya tidak mahu beri jalan tetapi dia mahu cakap saya takut. Kalau takut, Seremban tidak kalah. Dan saya harap bahawa UCCA boleh dipinda dan dibenarkan pelajar-pelajar di universiti tempatan boleh bergiat dalam semua bidang-bidang universiti. Kalau mahu menggalakkan Kelab-kelab UMNO di luar negeri, patutlah juga dibenarkan Kelab-kelab UMNO ditubuhkan di universiti-universiti tempatan. Itu kalau tidak takutlah. Nanti ada kelab-kelab lain bukan sahaja Kelab UMNO atau kelab-kelab lain yang lebih giat daripada Kelab UMNO.

Dan lagi satu perkara mengenai universiti iaitu universiti keenam yang akan dibina di kawasan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Sudah ada timbul banyak soalan, kenapa pilihan dibuat untuk universiti keenam di kawasan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Adakah itu satu ukuran yang baik, yang patut dan yang menasabah khasnya tempat yang begitu dekat dengan Padang Besar, nampaknyalah. Nanti mahasiswa/mahasiswi kita sangat senang dan mudah dipengaruhi dengan perkara-perkara yang tidak baik untuk akhlak mereka. Dan itu satu perkara yang patut diambil kira dan jangan kita memilih satu tempat (site) bagi satu-satu universiti itu mengikut siapa jadi Perdana Menteri.

Kalau begitu, kita tungguilah universiti ke-7 apabila ada Perdana Menteri yang baru, kita pun tahu di mana universiti ke-7 akan ditempatkan di kawasan Perdana

Menteri yang baru. Saya rasa itu tidak patut menjadi satu ukuran untuk memilih universiti dan patut dibuat secara oleh satu Committee, secara menimbang kriteria-kriteria nasional. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini apakah kriteria-kriteria memilih kawasan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk universiti ke-6 dan bukan di Sarawak, sebuah negeri yang terbesar, sebuah universiti yang baru yang ke-6 di Sarawak, yang boleh menjalinkan, mempereratkan pertalian penduduk-penduduk di Sarawak dan di Semenanjung?

Di sini saya mahu sebut mengenai pelajaran menengah dan pelajaran rendah P.O.L. atau bahasa ibunda Baru-baru ini Yang Berhormat Timbalan Menteri ada kata bahawa elaun untuk mengajar P.O.L. atau bahasa ibunda akan meningkat daripada \$5 ke \$10 iaitu \$5 sahaja tambah. Saya rasa ini sangat tidak memuaskan, sungguhpun Yang Berhormat daripada Tanjong sangat suka hati menerima 100% tambahan ini, tetapi kita di sini tidak boleh menerima

Dr Koh Tsu Koon: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, ada Ahli Yang Berhormat minta penjelasan barangkali.

Tuan Lim Kit Siang: Siapa itu?

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Tanjong.

Tuan Lim Kit Siang: Boleh tengok?

Tuan Pengerusi: Boleh.

Tuan Lim Kit Siang: Hello! Sekarang boleh tengok?

Tuan Pengerusi: Boleh beri jalan?

Tuan Lim Kit Siang: Boleh, boleh.

Tuan Pengerusi: Sila.

Tuan Lim Kit Siang: Nanti boleh tambah balik masa itu.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Pengerusi, mungkin

Tuan Lim Kit Siang: "Injury time".

Dr Koh Tsu Koon: Ahli dari Kota Melaka itu salah faham ulasan saya tadi, saya tidak menerima 100% tambahan itu, saya mengalu-alukan kenaikan itu dan saya berharap bahawa elaun ini akan ditingkatkan dengan pemulihan ekonomi negara kita pada tahun depan. Itulah hujah saya dan bukanlah seperti yang diputar-belitkan oleh Ahli dari Kota Melaka itu.

Tuan Lim Kit Siang: Terima kasih. Itu "injury time" dan saya tidak boleh terima alasan-alasan itu oleh kerana bahasa ibunda merupakan satu hak Perlembagaan dan tidak boleh dibawa apa-apa keadaan baik pun keadaan ekonomi yang meleset untuk mengurangkan peruntukan-peruntukan \$1 pun tidak boleh dikurangkan oleh kerana kalau kita menghormati, kalau kita sebenarnya menerima hak-hak Perlembagaan khasnya mengenai masalah bahasa ibunda, semua elaun patut dikembalikan oleh kerana ada tempat-tempat lain di mana boleh dapat penjimatan, di mana patutlah Kerajaan jangan membazir wang rakyat semacam \$2,500 juta skandal BMF di Hong Kong.

Di sini saya harap bahawa pihak Kerajaan akan mewajibkan bahasa ibunda untuk semua pelajar-pelajar, semua murid-murid di sekolah-sekolah rendah dan sekolah-sekolah menengah oleh kerana peruntukan yang sekarang ada, jika ada 15 orang pelajar-pelajar bolehlah mengadakan kelas-kelas bahasa ibunda, satu peruntukan yang sangat gagal untuk mencapai tujuan peruntukan itu apabila dilaksanakan dan kita semua tahu bahawa oleh kerana kekurangan

guru-guru dan lain-lain faktor kelas bahasa ibunda dianggap sebagai tidak begitu penting, boleh diketepikan, boleh dilupakan.

(Tuan Yang Dipertua *mempergunakan Jawatankuasa*).

Akhirnya, Tuan Pengerusi, mengenai pembinaan, perkembangan Sekolah-sekolah Rendah Cina di mana bangunan-bangunan sekolah sangat lama dan di satu keadaan sangat merbahaya. Saya berharap Kerajaan dan Kementerian Pelajaran boleh ada satu sikap yang baru menerima Sekolah-sekolah Rendah Cina sebagai sekolah-sekolah yang patut mendapat layanan yang sama dengan lain-lain sekolah. Sekarang ada dua jenis layanan (treatment) sekolah-sekolah Cina di mana tanah ialah dimiliki oleh Kerajaan. Kedua, sekolah-sekolah Cina di mana tanah dimiliki oleh bukan Kerajaan, iaitu oleh Trust, oleh Amanah, dimiliki oleh Persatuan-persatuan atau pihak swasta dan Kerajaan tidak mahu memberi geran dengan 100% untuk sekolah-sekolah di mana tanah dimiliki oleh bukan Kerajaan. Saya harap supaya diadakan satu perubahan di mana Sekolah-sekolah Rendah Cina yang mana tanah-tanah bukan dimiliki oleh Kerajaan pun dapat geran 100% yang serupa dengan lain-lain sekolah. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Kita sudah lama berbahas dalam perkara ini, kalau saya hendak benarkan itu banyak sangat, saya ingat tidak usahlah saya benar siapa-siapa, saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan menjawab.

5.48 ptg.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Mohamed Khalil Yaakob): Tuan Pengerusi, saya sukacita mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengeluarkan pandangan, teguran

serta juga mengemukakan soalan-soalan dan cadangan-cadangan bagi kami meneliti pelaksanaan Dasar Pelajaran Nasional sekarang dan juga bagi pihak Kementerian mengendalikan tugas-tugasnya.

Beberapa Ahli Yang Berhormat telah berbahas dalam perkara-perkara mengenai beberapa Butiran yang tersebut dan telah mengeluarkan banyak hujah-hujah untuk mendapat perhatian dan pandangan daripada Kementerian.

Tuan Pengerusi, saya tidak bercadang untuk mengulas semua hujah-hujah, soalan-soalan dan pandangan-pandangan yang telah dikemukakan, tetapi walau bagaimanapun segala perhatian, segala butiran, lanjutan yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu saya ingin menyakinkan bahawa semuanya diambil perhatian melalui catatan-catatan oleh pihak saya, di mana yang memerlukan kajian, memerlukan tindakan sama ada dari segi jangka segera ataupun dari segi jangka panjangnya ini semua kita akan telitikan dan mengambil tindakan yang sewajarnya.

Ahli Yang Berhormat dari kawasan Bachok ada menyentuh beberapa perkara khususnya perkara-perkara yang melibatkan kedudukan guru-guru bimbingan ataupun guru-guru yang bertugas sebagai guru counselling yang mana Ahli Yang Berhormat itu menyatakan bahawa setakat ini guru-guru counselling ini menghadapi masalah oleh kerana kepakaran ataupun ikhtisas mereka dalam bidang counselling tidak dapat benar-benar digunakan oleh kerana dihadkan oleh tugas-tugas mereka, dikenakan memenuhi pengajaran di kelas-kelas biasa.

Ahli Yang Berhormat telah mencadangkan supaya guru-guru ini benar-benar dapat mengendalikan tugas mengikut ikhtisas, dan sambil itu

juga mencadangkan supaya sekiranya mereka ini yang telah dididik di maktab-maktab dalam bidang counselling ini jika sekiranya mereka hendak melanjutkan pelajaran yang lebih tinggi di peringkat universiti, maka khususnya di Universiti Pertanian Malaysia, kelonggaran perlu dikenakan.

Saya ingin menyatakan bahawa 12 waktu seminggu beban mengajar untuk guru bimbingan, yang sebenarnya telah diluluskan waktu-waktu lain untuk bimbingan dan counselling dan aktiviti-aktiviti yang berkaitan dengan bimbingan. Tetapi buat masa ini kelonggaran untuk guru bimbingan atau counselling belum dapat dilaksanakan sepenuhnya. Bagi mereka yang sudah tamat di Maktab Perguruan dan ingin melanjutkan pelajaran, khususnya Universiti Pertanian Malaysia, supaya dapat dikurangkan kursus yang sekarang ini dikenakan selama 4 tahun. Pihak UPM yang sebenarnya sedang mengkaji dari segi mengecualikan ataupun memberi "exemption" kepada mereka yang ingin berbuat demikian.

Yang Berhormat juga telah mencadangkan atau menyebut mengenai jadual waktu atas perkara yang ada berkaitan dengan peperiksaan, pengawasan peperiksaan dan juga bayaran-bayaran kepada guru-guru yang bertugas dalam peperiksaan.

Mengenai jadual waktu, bagi semua Peperiksaan Darjah 5, LCE, SRP, khasnya pada hari Jumaat, ingin saya jelaskan di sini bahawa peperiksaan kalau pun ada pada hari Jumaat, tetapi seperti Yang Berhormat sendiri sedar, ianya tidak diadakan lebih lewat daripada jam 10.30 pagi, itu pun bagi mata-mata pelajaran yang biasanya diambil oleh calon-calon bukan Islam.

Kita juga mengkaji bahawa sekiranya kita menimbangkan cadangan-cadangan seperti ini maka

jadual untuk kita mengadakan peperiksaan itu terlalu panjang dan ini kita pandang bahawa tidak seharusnya hari Jumaat digunakan, kerana masa peperiksaan seperti saya katakan tadi sangat panjang dan hari Sabtu tidak dapat dipertimbangkan kerana ini akan melibatkan perjalanan pentadbiran peperiksaan itu terputus, dan juga ini bermakna bahawa ia akan merugikan pengawasan dari segi cuti rihat dua hari yang mereka banyak menerima selepas bekerja.

Mengenai bayaran pengawasan yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat itu, yang sebenarnya memang kita sedari kadar bayaran yang telah diberikan kepada pengawas-pengawas yang dikatakan sangat rendah dan tidak berpatutan. Walau bagaimanapun, secara prinsipnya kita ingin memperbaiki kadar ini, tetapi saya ingin menyatakan bahawa dari segi keadaan peruntukan kita yang ada sekarang ini kita tidak dapat melaksanakan satu kadar yang lebih baik daripada yang ada sekarang.

Yang Berhormat dari Tanjong juga mengemukakan beberapa perkara, khasnya yang melibatkan keadaan di Sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan Cina dan juga perkara-perkara yang menyentuh masalah P.O.L.

Selain daripada itu, beliau juga ingin mendapat tahu kenapa timbulnya perbezaan antara Anggaran Perbelanjaan Kementerian pada tahun 1983 dan 1984 dalam perkara Emolumen, mengapa terdapatnya satu tambahan besar. Saya ingin menjelaskan di sini bahawa perbezaan di antara anggaran tahun 1983 dan 1984 di bawah tajuk Emolumen, iaitu Pecahan-kepala 1100 hingga kepada 1500 timbul kerana mulai dari tahun 1984 peruntukan bagi pembayaran Emolumen bagi guru-guru dan kakitangan sekolah adalah dimasukkan di bawah tajuk ini dan

yang telah mengakibatkan peruntukan tambahan sebanyak \$1,818 juta, sebaliknya dengan pertukaran peruntukan ini dari Pecahan-kepala 4100, iaitu perbezaan dari bayaran kepada Emolument dalam tahun 1984 telah mengakibatkan kekurangan peruntukan di bawah tajuk itu.

Saya ingin juga menyatakan sekali lagi mengenai perkara bayaran kepada guru-guru POL yang telah disentuh oleh Ahli Yang Berhormat. Yang Berhormat juga telah menyatakan bahawa pihak Kementerian telah pun mengumumkan satu kadar baru yang akan dilaksanakan mulai pada tahun 1984 yang mana guru-guru Kumpulan A dan berijazah akan dibayar sebanyak \$15 sejam dan bagi guru-guru yang tidak berijazah dibayar sebanyak \$10 satu jam. Saya juga mengambil catatan, perhatian terhadap cadangan Ahli Yang Berhormat supaya bayaran ini dikaji semula.

Selain daripada itu, beberapa Ahli Yang Berhormat juga ada menyebutkan perkara yang sama yang akan seterusnya saya ulaskan.

Yang Berhormat dari Tanjong juga ingin mengetahui kenapa umpamanya banyak guru-guru sementara, khasnya daripada Sekolah Jenis Kebangsaan Cina, walaupun telah mengajar lama tetapi apabila ingin mengemukakan diri untuk melanjutkan ikhtisas di maktab-maktab, maka kadangkala tidak lulus di peringkat temuduga. Saya ingin menjelaskan di sini bahawa syarat-syarat untuk Jenis pengambilan calon-calon guru pelatih bagi Sekolah Rendah Kebangsaan Cina tidak perlu dilonggarkan bagi tahun 1984 sebab calon-calon yang mempunyai syarat-syarat yang penuh, iaitu mereka yang mempunyai credit dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Cina adalah mencukupi.

Ini ada kaitan dengan cadangan Ahli Yang Berhormat supaya dilonggarkan syarat umpamanya

supaya Bahasa Malaysia tidak dijadikan sebagai ketetapan kredit untuk guru-guru ini pergi melanjutkan pelajaran ke maktab-maktab. Saya rasa kita sekalian sedar mengenai perlunya kita menegaskan betapa pentingnya peranan Bahasa Malaysia di dalam sistem pelajaran kita yang ada yang mana kita sekalian menggalakkan supaya terdapatnya satu kemahiran yang penting di dalam pengajian, Bahasa Malaysia ini. Jadi, dengan itu pihak Kementerian memandangkan bahawa kelonggaran syarat khasnya bagi merendahkan syarat kredit dalam Bahasa Malaysia ini tidak dapat kita timbangkan. Semua calon-calon yang memenuhi syarat-syarat yang cukup walaupun dipanggil temuduga tetapi peringkat temuduga ataupun peperiksaan di peringkat temuduga ini mengandungi beberapa bahagian dan oleh itu ada kemungkinan calon-calon yang tidak lulus seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat tidak dapat mungkin menjawab dengan tepat soalan-soalan yang ada di dalam ujian tadi, jadi dengan itu mereka ini tidak memenuhi syarat untuk melanjutkan ikhtisas ke peringkat yang lebih tinggi.

Saya ingin juga menyentuh perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mas yang telah menyentuh perkara-perkara yang melibatkan pelajaran teknik dan vokasional. Ahli Yang Berhormat itu menyatakan bahawa terdapatnya mereka yang lulus daripada institusi-institusi ini setelah mengikuti latihan-latihan yang dianggapkan oleh Ahli Yang Berhormat sebagai tidak sesuai dan rendah jika dibandingkan dengan institusi-institusi yang sama di bidang swasta sekarang ini menghadapi kesukaran untuk mendapat pekerjaan oleh kerana tidak diterima.

Saya ingin menyatakan di sini bahawa kita memang menyusun dan mengirakan bahawa kursus-kursus yang diadakan di peringkat vokasional dan teknik itu benar-benar memenuhi

keadaan keperluan tenaga khasnya di peringkat separa mahir di dalam negara kita ini dan ingin saya menjelaskan di sini bahawa pihak Kementerian Pelajaran memang ada membuat satu follow-up ataupun satu kajian kepada semua mereka yang lulus daripada Sekolah Menengah Vokasional kita pada tiap-tiap tahun, kerana dengan kajian ini kita ingin mengetahui setakat manakah peluang-peluang mereka ini mendapat pekerjaan dalam pasaran pekerjaan di dalam negara kita. Berasaskan kepada jawapan-jawapan respond yang kita terima bolehlah saya katakan di sini bahawa lebih daripada 60% mereka yang lulus daripada sekolah-sekolah vokasional seperti yang disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dari Bukit Mas tadi sebenarnya mendapat pekerjaan dalam masa 6 bulan mereka tamat kursus-kursus yang mereka ikuti. Kementerian Pelajaran akan memperkukuhkan lagi segala urusan follow-up bagi membantu sebenar-benarnya mereka yang lulus daripada sekolah-sekolah kita untuk mendapat pekerjaan.

Saya ingin juga menerangkan kepada Ahli-Ahli Yang Berhormat di sini bahawa kita memang sentiasa mengemaskinikan kursus-kursus yang kita adakan di sekolah-sekolah vokasional di mana perlu seperti alat-alat yang digunakan dalam sekolah-sekolah ini begitu juga corak-corak kursus yang diadakan supaya benar-benar menepati keperluan semasa.

Selain daripada itu, Ahli Yang Berhormat dari kawasan Bukit Mas ada juga menyebut mengenai perkara-perkara yang melibatkan pengurusan biasiswa di mana beliau menyarakkan supaya murid-murid daripada kawasan luar bandar benar-benar diberi kemudahan untuk mendapat biasiswa ini, kerana Ahli Yang Berhormat telah menyatakan terdapatnya sungutan-sungutan yang menyatakan permohonan-permohonan daripada

murid-murid dan pelajar-pelajar daripada kawasan luar bandar tidak mendapat perhatian yang sewajarnya daripada pihak Kerajaan.

Ahli Yang Berhormat juga menyentuh peluang-peluang yang sama bagi pelajar-pelajar ini untuk mendapat bantuan meneruskan pelajaran ke luar negeri. Saya ingin menerangkan kepada pihak Ahli Yang Berhormat bahawa memang menjadi dasar kita khasnya dari segi pemberian bantuan biasiswa kepada pelajar-pelajar, kita memberi keutamaan kepada pelajar-pelajar daripada kawasan luar bandar. Walau bagaimanapun kita juga mengambil perhatian bahawa pelajar-pelajar yang mempunyai kelulusan akademik yang baik juga perlu dipupuk dengan memberi bantuan ini dan di mana terdapat pelajar-pelajar yang sederhana yang kita pandang penting untuk memberi bantuan maka biasiswa juga diberikan. Jadi, saya ingin menyakinkan kepada Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mas bahawa sebenarnya segala keluhan atau rungutan yang datang daripada pelajar-pelajar daripada kawasan luar bandar seolah-olah Kementerian tidak mengambil indah atas masalah mereka itu adalah kurang tepat kerana seperti saya katakan tadi memang menjadi dasar kita untuk membantu pelajar-pelajar yang benar-benar berlatarbelakangkan kemiskinan dan yang biasanya datang dari kawasan-kawasan luar bandar.

Tuan Pengerusi, saya ingin juga menyentuh beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari kawasan Seremban. Ahli Yang Berhormat telah membangkitkan isu-isu yang ada kait-mengait dengan perkara-perkara yang berlaku di Seremban katanya iaitu isu pelajaran dan kebudayaan dan juga menyentuh sekali lagi perkara-perkara yang melibatkan sekolah-sekolah vokasional dan teknikal dengan menyatakan bahawa walaupun negara

sekarang banyak memerlukan tenaga-tenaga dalam bidang teknikal. Jadi, Ahli Yang Berhormat itu menyatakan bahawa oleh kerana kurangnya institusi-institusi tinggi seperti politeknik-politeknik dan fakulti-fakulti yang mengendalikan kursus-kursus dalam bidang teknikal, maka ini seolah-olah tidak menjamin tempat kepada mereka yang benar-benar ingin melanjutkan bidang pelajaran ini.

Saya ingin menyebutkan di sini bahawa memang kita dari masa ke semasa sentiasa sahaja mengkaji sama ada kursus-kursus, sama ada institusi-institusi yang kita wujudkan itu benar-benar seimbang dengan keperluan tenaga negara dan kita juga mengkaji keperluan-keperluan bagi pelajar-pelajar untuk melanjutkan pelajaran khususnya dalam bidang-bidang teknikal seperti yang disebutkan.

Satu perkara lagi yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya menyatakan sekali lagi oleh kerana pihak DAP melalui Ahli Yang Berhormat dari kawasan Sungai Besi sudah pun menyebut mengenai kedudukan sebenar Universiti Islam Antarabangsa jika dibandingkan dengan permohonan penubuhan Universiti Merdeka yang sentiasa dijadikan isu oleh pihak DAP.

Saya ingin menerangkan di sini sekali lagi seperti yang telah dijawabkan di dalam Dewan yang mulia ini, Kerajaan setelah mengkaji semula permohonan penubuhan Universiti Merdeka telah mengambil perhatian keputusan Mahkamah Tinggi yang telah dibuat dalam perkara ini dan memandangkan keputusan Mahkamah Tinggi ini kita telah menyatakan bahawa sebenarnya perkara Universiti Merdeka ini adalah perkara yang muktamad dan selesai.

Mengenai Universiti Islam Antarabangsa, saya perlu mengingatkan kepada Ahli Yang

Berhormat dari kawasan Seremban bahawa konsep prinsip-prinsip serta juga tujuan menubuhkan Universiti Islam Antarabangsa ini adalah tidak serupa dengan cadangan penubuhan Universiti Merdeka. Penubuhan Universiti Islam Antarabangsa ini adalah berasaskan kepada prinsip-prinsip Islam.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu Ahli Yang Berhormat ada juga menyebut perkara-perkara yang melibatkan sekatan ataupun dasar yang telah dikenakan oleh pihak Kerajaan Australia kepada kemasukan pelajar-pelajar daripada kita di Malaysia ke sana. Ahli Yang Berhormat ada menyatakan bahawa dengan terdapatnya sekatan ini maka peluang-peluang bagi pelajar-pelajar daripada pihak swasta iaitu daripada pihak yang bukan ditaja oleh Kerajaan adalah berkurangan. Yang Berhormat daripada kawasan Kota Melaka juga ada menimbulkan perkara yang sama dalam hal ini. Jadi saya ingin menerangkan di sini bahawa Kerajaan senantiasanya sahaja memikirkan peluang-peluang pelajaran bagi pelajar-pelajar kita sama ada yang ditaja oleh Kerajaan ataupun yang tidak ditaja oleh Kerajaan untuk mendapat tempat khususnya di Australia. Walau bagaimanapun, kita juga memandang penting supaya keutamaan diberikan kepada pelajar yang ditaja oleh Kerajaan oleh kerana segala perkiraan ini dibuat mengikut keperluan tenaga negara.

Saya ingin menyatakan di sini sebenarnya tidak ada persaingan permohonan untuk pelajar-pelajar kita ke Australia antara yang ditaja oleh Kerajaan dengan yang tidak ditaja oleh Kerajaan.

Tuan Pengerusi, saya tidak bercadang hendak mengulas satu persatu mengenai perkara-perkara yang dibangkitkan oleh semua Ahli-ahli Yang Berhormat memandangkan kepada kesingkatan masa. Walau

bagaimanapun saya ingin menyentuh beberapa perkara penting yang ada dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat khususnya daripada Kota Melaka yang menyebut perkara-perkara yang menjadi minat orang ramai sekarang mengenai apa yang dikatakan kebocoran mengenai kertas peperiksaan.

Saya ingin menjelaskan di sini bagi makluman Ahli-ahli Yang Berhormat memang sekiranya terdapat satu maklumat, sekiranya terdapat satu-satu berita yang menyatakan adanya kebocoran, perkara ini perlu diteliti, dikaji, diperiksa sama ada ada kebenaran atau tidak mengenai hal ini. Kerana bukti-bukti mesti didapati dahulu oleh pihak Kementerian untuk menentukan sesuatu. Kerana kita tahu dalam suasana kita mewujudkan peperiksaan ini kadangkala ada kemungkinan pihak-pihak yang ingin mengambil peluang sama ada untuk merosakkan sistem peperiksaan itu ataupun kadangkala timbul juga gejala-gejala yang ingin mendapat keuntungan dari segi mengatakan sekiranya ada pihak-pihak yang mengetahui apa dia sebenarnya soalan-soalan yang akan timbul maka soalan-soalan ini boleh dijual. Ini memang kita senantiasia alami.

Walau bagaimanapun, Tuan Pengerusi, mengenai perkara ataupun isu kebocoran ini, saya ingin menyatakan di sini bahawa satu kenyataan akhbar akan dibuat tidak beberapa lama lagi oleh pihak Yang Berhormat Menteri Pelajaran ataupun oleh pihak Lembaga Peperiksaan. Siasatan mengenai perkara ini telah pun dibuat dan perkara-perkara mengenai kebocoran seperti yang dinyatakan tadi setelah sekiranya disahkan, maka tindakan-tindakan tertentu sudah tentu akan diambil oleh pihak kita. Umpamanya sekiranya ada bukti-bukti yang menyatakan terdapatnya kebocoran mengenai sesuatu aspek dalam rangka kita mengadakan peperiksaan ini, maka

ada kemungkinan pihak Majlis umpamanya akan mengadakan peperiksaan yang baharu bagi kertas-kertas yang telah dikatakan sebagai dibocorkan itu.

Tuan Pengerusi, saya sebenarnya tidak ingin banyak mengulas perkara-perkara yang lain, walaupun perkara-perkara ini sekiranya ada masa boleh kita jelaskan sedalam-dalamnya. Saya ingin menyatakan di sini walau bagaimanapun perkara-perkara yang tidak melibatkan butiran-butiran yang teliti yang mana sekali lagi disentuh secara dasar oleh Ahli Yang Berhormat telah pun dijelaskan oleh pihak Yang Berhormat Timbalan Menteri kepada Dewan ini tidak berapa lama dahulu yang mana saya perhatikan juga melibatkan perkara-perkara yang sama seperti yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengemukakan pandangan, ulasan dan juga soalan-soalan kepada pihak saya. Saya ingin menyakinkan sekali lagi bahawa sekiranya di antara soalan-soalan ini yang dipandang penting oleh Ahli Yang Berhormat tidak saya jelaskan pada masa ini, dan sekiranya ingin disampaikan juga maka pihak saya bersetuju supaya perkara ini bolehlah saya jawabkan secara bertulis. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$3,362,000,000 untuk Maksud B. 28 di bawah Kementerian Pelajaran jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$3,362,000,000 untuk Maksud B. 28 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$564,930,000 yang disebutkan dalam Maksud P. 28 dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 1984 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$564,930,000 untuk Maksud P. 28 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1984.

Maksud B. 29 (Jadual)—

Maksud P. 29 (Anggaran Pembangunan, 1984)—

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, Maksud Bekalan B. 29 dan P. 29 di bawah Kementerian Luar Negeri terbuka untuk dibahas. Ahli Yang Berhormat dari Kemaman.

6.20 ptg.

Tuan Ismail bin Said (Kemaman): Tuan Pengerusi, menyentuh muka surat 317, Butiran 1100, Program (2) Politik dan Penerangan.

Izinkan saya dengan ringkas bercakap mengenai keadaan keselamatan dan kestabilan di Tenggara Asia.

Tuan Pengerusi, sebagaimana yang kita semua maklum bahawa pergolakan politik antarabangsa yang berlaku di Tenggara Asia sekarang ini adalah berkisar ataupun berlegar di sekitar kawasan Indo China. Pergolakan ini bermula sejak berlakunya perang Vietnam sehingga sampai pencerobohan Vietnam ke atas Kampuchea di mana jalan penyelesaiannya masih lagi dicari dan diterokai, sama ada di peringkat antarabangsa mahupun di peringkat serantau. Tetapi jelas bagi kita setakat ini walaupun resolusi demi resolusi diluluskan pada tiap-tiap tahun di mana-mana forum ataupun persidangan antarabangsa sekalipun

telah membuktikan bahawa tidak ada kekesanan yang positif sebagaimana yang diharapkan. Misalnya, Tuan Pengerusi, Israel masih lagi berdegil dari melangkah kakinya keluar dari bumi Palestin. Demikian juga dengan Soviet Union terus mengekalkan bala tenteranya di bumi Afghanistan sungguhpun masyarakat antarabangsa bertalu-talu mengecam mereka.

Sementara itu, Tuan Pengerusi, di rantau Tenggara Asia inipun, sebagaimana yang kita semua sedia maklum dan sebagaimana yang saya sebutkan awal-awal tadi pencerobohan tentera Vietnam ke atas rakyat dan bumi Kampuchea dan pertempuran yang berlaku di sempadan Thailand di antara tentera Vietnam yang disokong oleh Russia dan tentera-tentera Thailand yang disokong oleh Amerika Syarikat

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, saya minta maaf mengingatkan Ahli Yang Berhormat bercakap di atas dasar dan diminta bercakap di atas butir-butir bekalan.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Pengerusi, maksud saya, saya ingin menjelaskan keadaan pergolakan yang berlaku.

Tuan Pengerusi: Itu adalah dasar. Apa yang patut dibahaskan sekarang ialah peruntukan-peruntukan atau bekalan-bekalan yang diberikan, adakah mencukupi atau tidak mencukupi dan sebagainya. Kalau sekiranya bercakap berkenaan dengan keadaan dunia sekarang, itu adalah menyentuh dasar.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Pengerusi, sebagaimana yang terdapat di dalam Program (2) ini kita dapati bahawa jumlah bilangan jawatan yang ada bagi tahun 1984 sebanyak 151 dan jumlah peruntukan yang diberi sebanyak \$10,825,600, saya fikirkan

bahawa ini tidak mencukupi kerana memandangkan kepada kegiatan-kegiatan bagi program ini iaitu politik dan penerangan. Dalam keadaan sekarang ini memanglah memerlukan jumlah jawatan dan juga perbelanjaan yang banyak. Terutama sekali, oleh kerana keadaan pergolakan di rantau ini sebenarnya memerlukan perhatian yang serius oleh negara kita.

Jadi saya harap supaya pihak Timbalan Menteri yang berkenaan yang sekarang ada di Dewan ini supaya memikirkan perkara ini kerana saya merasakan bahawa keadaan yang berlaku di Indo China benar-benar membimbangkan kita, sungguhpun usaha-usaha telah pun dijalankan untuk mengatasi masalah ini sama ada di peringkat antarabangsa ataupun di peringkat serantau. Misalnya di peringkat antarabangsa Bangsa-Bangsa Bersatu telah pun membuat ketetapan bahawa masalah di Kampuchea misalnya hendaklah dilaksanakan dalam framework persidangan antarabangsa mengenai Kampuchea. Demikian juga pihak ASEAN telah pun menjalankan di peringkat serantau ini beberapa usaha bagi menyelesaikan masalah di Kampuchea ini dan saya fikir mungkin pergolakan itu akan menjejaskan keamanan di rantau ini.

Berhubung dengan usaha-usaha ASEAN bagi menyelesaikan masalah di Kampuchea dalam konteks ICK, Tuan Pengerusi, nampaknya baru-baru ini kita telah pun agak flexible sedikit dan bersedia berunding dengan pihak Vietnam tanpa merujuk kepada keputusan yang ditetapkan oleh Bangsa-Bangsa Bersatu. Jadi demikian juga, Tuan Pengerusi, tertubuhnya Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea, saya percaya ini tidak mungkin akan menyelesaikan masalah di Kampuchea dan mungkin kita bimbang masalah ini akan melarat ke kawasan-kawasan di mana negara ASEAN menjadi ahli.

Misalnya pertempuran telah pun berlaku di sempadan Thailand di mana didapati bahawa askar-askar Vietnam yang dikirakan oleh para diplomatik Barat bahawa lebih kurang seramai 160,000 askar Vietnam ada di Kampuchea dan pertempuran telah berlaku di sempadan Thailand. Jadi kita bimbang jika sekiranya di satu hari nanti atas alasan bahawa Vietnam akan menyerang Thailand atas alasan untuk memburu saki baki askar Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea dan juga atas sebab-sebab yang lain adakah Thailand akan dapat mempertahankan kedudukannya?

Jadi di bawah program ini, saya ingin bertanya adakah kita dapat mencapai matlamat-matlamat dan juga program yang sedia ada? Demikian juga saya ingin tahu adakah berkemungkinan besar negara kita Malaysia akan diserang memandangkan kita dapati bahawa negara kita telah pun memberi bantuan sementara kepada pendatang-pendatang haram yang ada di Pulau Bidong. Demikian juga dengan masalah Pulau Kecil Amboyna di Laut China Selatan.

Saya bimbang atas alasan yang sama, Vietnam akan menyerang negara kita. Jadi atas alasan ini saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri Luar Negeri adakah tidak kemungkinan kita sebagai negara ASEAN dapat mewujudkan satu perkiraan ataupun kerjasama ketenteraan yang lebih konkrit lagi tidak seperti yang ada sekarang? Memang tidak saya nafikan bahawa sekarang ini perkiraan ataupun kerjasama tentera ada tetapi terhad kepada dua hala sahaja, tidak multi-lateral dan saya tidak mencadangkan kerjasama tentera yang akan dibentuk oleh negara ASEAN nanti tidaklah seperti atau sebagaimana yang terdapat dalam NATO ataupun WARSAW Pact. Jadi dengan demikian, dapatlah kita mempertahankan kedaulatan kita dan

juga konsep ZOPFAN sebagaimana yang kita pegang dan kita semua dukung oleh semua negara ASEAN.

Perkara yang kedua, yang ingin saya sentuh dalam program ini ialah masalah tentang kemungkinan dapat kita mewujudkan Parlimen di peringkat ASEAN kerana perkara ini telah pun banyak kali dibangkitkan di dalam Persidangan AIPO, Persidangan Ahli-ahli Parlimen ASEAN. Jadi oleh kerana memandangkan kita menghadapi banyak masalah bersama dan juga oleh kerana memandangkan bahawa amalan demokrasi yang dilakukan oleh negara-negara anggota ASEAN ialah hampir-hampir sama, jadi atas dasar itu tidaklah kita berkemungkinan bahawa ASEAN dapat mewujudkan satu Parlimen di peringkat ASEAN. Misalnya sebagai contoh yang sudah ada, di EEC ada European Parliament.

Saya rasa itulah sahaja yang dapat saya perkatakan dan dengan itu, saya menyokong Maksud B. 29 dan P. 29. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Jerai. Jangan cakap panjang sangat.

6.30 ptg.

Tuan Ismail bin Arshad (Jerai): Tuan Pengerusi, saya akan bercakap sedikit sahaja menyentuh di bawah Bekalan 29, Butiran 2300, Perhubungan, di bawah Program (2), Politik dan Penerangan.

Pada tahun ini saya dapati peruntukan di bawah politik dan penerangan khasnya penerangan luar negeri bertambah sedikit daripada tahun yang lalu. Saya turut menyokong di atas anggaran permohonan pertambahan ini kerana ini adalah diharapkan dapat mempertingkatkan hasrat memberi imej dan juga memberi pandangan

dunia luar terhadap Malaysia, terhadap seluruh kegiatan ataupun seluruh perkembangan yang ada dalam negara ini. Apa yang menarik perhatian saya dalam hal ini ialah apakah kemampuan penerangan luar kita ini memberi penjelasan dan penerangan terhadap negara-negara luar ataupun terhadap masyarakat-masyarakat dunia seluruhnya tentang kedudukan sebenarnya yang ada di dalam negara kita.

Saya amat dukacita sekali apabila melihat kenyataan yang Amat Berhormat Menteri Besar Kedah yang menghadiri sidang Parlimen Komanwel di Nairobi di mana terdapatnya persamaan tarikh persidangan yang dihadiri oleh wakil-wakil daripada seluruh negara di dalam Komanwel telah dikeluarkan satu berita dalam akhbar di Nairobi mengenai rakyat Malaysia makan ular yang dipetik dari kenyataan dikeluarkan oleh Sahabat Alam Malaysia, ataupun SAM. Jadi perkara ini saya rasa satu perkara yang sungguh memalukan dan satu perbuatan yang tidak seharusnya dilakukan. Walau bagaimanapun, saya rasa dalam hubungan ini mungkin mempunyai sesuatu tujuan dan matlamat yang tertentu untuk memburukkan keadaan yang ada di Malaysia sendiri.

Sungguhpun perkara ini saya percaya mendapat perhatian bagi pihak Kementerian Luar Negeri sendiri tetapi saya berharaplah perkara-perkara yang seumpama ini bukan sekali berlaku. Dahulu pernah juga dituliskan bahawa orang-orang di Malaysia ini masih tinggal di atas pokok dan banyak lagi kenyataan-kenyataan yang memburukkan Malaysia tetapi keadaan yang berlaku di akhir-akhir ini bukan sahaja dengan ceritanya tetapi dengan gambar-gambar yang dilukiskan yang menunjukkan bahawa satu perbuatan yang sungguh mencemarkan kedudukan kita. Jadi, saya rasa pihak Kementerian Luar Negeri kita

seharusnya mengambil tindakan dan menjelaskan kedudukan-kedudukan ini yang sebenar supaya perkara ini jangan lagi berlaku. Kelemahan-kelemahan mungkin akan diletakkan tanggungjawabnya kepada Bahagian Perhubungan dan Penerangan Luar Kementerian ini di atas apa yang berlaku di dunia luar. Kerana dunia luar memandang kepada Malaysia berdasarkan kepada apa yang disampaikan. Kalau sekiranya bagi pihak Kementerian Luar Negeri kita yang ada kedutaan di luar-luar negeri kurang memberi penjelasan dan memberikan penerangan-penerangan mengenai kedudukan sebenarnya sudah tentulah keadaan ini boleh dikelirukan.

Dengan ini saya menyokong peruntukan tambahan ini dan saya harap tindakan-tindakan tegas akan diambil.

Tuan Pengerusi: Penghabisan.

6.34 ptg.

Tuan Daud bin Dato' Haji Taha (Batu Pahat): Bismillahirrahmanirrahim. Tuan Pengerusi, saya suka menyentuh B. 29 muka 317, Butiran 1100 Konsular dan Protokol.

Tuan Pengerusi, saya percaya kemungkinan besar Kementerian Luar Negeri tidak mengetahui keadaan deligasi-deligasi yang dihantar ke luar negeri di dalam beberapa persidangan yang mana saya sendiri terlibat. Saya sangat berdukacita dengan keadaan ketibaan deligasi-deligasi kita yang tertaraf Parliamenterians yang mana bukan sahaja tidak dapat melihat muka diplomat semasa kita berada di Manila melainkan pada hari yang terakhir kita hendak balik ke airport, itupun masa kita hendak bersalam, selamat tinggal barulah kita jumpa dengan diplomat kita. Saya salam pun dia pegang tangan saya pun tidak. Saya pegang tangan dia sebenarnya. Jadi, Tuan Pengerusi, ini sangat hiba

sebagai Ahli Parlimen tidak mendapat sambutan. Bukan kita hendak sanjungan tetapi kalau dapat boleh diberitahu keadaan-keadaan latar belakang, keadaan-keadaan negeri supaya kita mengetahui dan seterusnya mungkin kalau mereka tidak dapat datang pada tiap-tiap hari pada hari pertama pun memperkenalkan diri mereka pun cukup kepada kita.

Begitu juga keadaan di Kobe, bila kita sampai di negeri Jepun baru-baru ini kita tidak tahu jalan, hendak sampai ke mana pun tidak tahu. Nasib baiklah ada Konsul daripada Indonesia maka kita tumpanglah Konsul Indonesia hendak sampai ke tempat hotel kita menginap pada malam itu. Kononnya mereka tidak dapat hadir fasal penjimatan wang maka mereka tidak dapat datang untuk menemui kita dan menunjukkan jalan bagaimana kita patut sampai ke tempat kita.

Selain daripada itu apabila kita sampai di Jakarta, begitu juga bukan sahaja kita diperbudak-budakkan.

Sebagai Ahli Parlimen seolah-olah kita hanya sebagai deligasi budak sekolah. Kerana apabila Television Indonesia datang menginterview, bukan menginterview ketua-ketua deligasi tetapi menginterview Head of the East and West Centre, dengan izin, sebagai ketua kepada deligasi itu. Walhal yang menghadiri deligasi itu terdiri daripada Ahli-ahli Parlimen seluruh ASEAN. Ini sangat-sangat mendukacitakan kerana mungkin pihak Television Indonesia tidak faham oleh pihak-pihak yang tertentu yang deligasi yang datang ini terdiri daripada Ahli-ahli Parlimen kalau pun hendak buat statement maka hendaklah datang daripada Ahli-ahli Parlimen itu sendiri. Bukanlah daripada head of school, seolah-olah kita ini datang sebagai penuntut-penuntut sekolah. Saya mencadangkan Tuan Pengerusi supaya

di masa akan datang hendaklah pihak-pihak Embassy dapat memberi, bukan dapat memberi sambutan, tetapi dapat memberi layanan, kalau tidak boleh diplomat hantarliah nombor tigakah, nombor empat. Kalau tidak boleh, pegawai-pegawai, kerani-kerani pun cukuplah untuk tunjuk jalan kita hendak pergi ke hotel pun cukup tetapi ini tidak dilaksanakan, kita sangat berasa dukacita.

Jadi, selain daripada itu saya harapkan di masa akan datang deligasi-deligasi kita dapat diberikan penerangan lengkap mengenai negara-negara yang kita hendak pergi mengenai latar belakang politik negara-negara itu supaya kita faham dengan kebudayaan dan sebagainya. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Saya minta Ahli Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

6.36 *ptg.*

Timbalan Menteri Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Pengerusi, saya terlebih dahulu ingin merakamkan setinggi penghargaan di atas beberapa pandangan yang telah pun diberikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

Mula-mulanya dari Ahli Yang Berhormat dari Kemaman. Beliau telah banyak menyentuh bahawa peruntukan bagi urusan-urusan politik dan penerangan Kementerian Luar Negeri ini memang tidak cukup, patut ditambah. Itu memanglah satu saranan yang paling baik dan saya mengalu-alukan cadangan itu. Tetapi sebagaimana kita tahu Kerajaan sekarang ini sedang dalam proses untuk menjimatkan perbelanjaan. Dan oleh sebab itu kita terpaksa kata orang membuat kerja ataupun mempertingkatkan tahap prestasi kita dalam peruntukan yang sedia ada ataupun yang sedia diminta itu.

Mengenai soalan Indonesia kita telah pun banyak bercakap mengenai berbagai-bagai formula, mengenai keadaan sebenarnya, soalan penaklukan pendudukan Vietnam terhadap Kampuchea dan sebagainya. Dan kita tahulah bahawa sepanjang masa negara-negara ASEAN bersama-sama dengan rakan-rakan kita di tempat-tempat lain selalu memikirkan bagaimana kita dapat menyelesaikan soal Kampuchea ini. Sebab kita tahu kestabilan politik di rantau ASEAN, rantau Tenggara Asia tidak boleh diperolehi kecuali soal Kampuchea itu dapat diselesaikan. Kalau soal Kampuchea itu diselesaikan maka barulah soal-soal lain, soal kestabilan politik Tenggara Asia dan sebagainya akan dapat diperbetulkan. Tetapi soal Kampuchea ini kita sering dan selalu berfikir itu merupakan satu proses yang berterusan.

Baru-baru ini di Jakarta juga, dalam persidangan Menteri-menteri Luar kita telah menumpukan banyak perhatian kepada soal untuk hendak mencari jalan baru untuk menyelesaikan perkara ini dan kita sedang pun memikirkan mengenai sesuatu formula dan ini akan dikaji dengan lebih mendalam oleh pegawai-pegawai kanan negara-negara ASEAN dan kita akan teruskan usaha-usaha kita itu sehingga mendapat satu penyelesaian politik kepada soal Kampuchea itu.

Mengenai sama ada oleh sebab dengan adanya berbagai-bagai isu seperti Terumbu Layang-layang, Pulau Kecil Amboyna dan sebagainya sama ada Vietnam akan melanggar ataupun menggunakan kekerasan terhadap kita maka inginlah saya menyatakan bahawa kemungkinan itu tidaklah begitu ada sebab bukanlah semudah itu pada masa sekarang ini, pada zaman sekarang ini sesebuah negara untuk melanggar sesebuah negara yang lain. Kecuali kita membuka peluang kepada negara itu berbuat demikian.

Itulah sebabnya yang telah pun menjadi salah satu dasar pokok negara kita dan juga dasar pokok ASEAN iaitu untuk memperkuat atau mempertingkatkan tahap keselamatan kita—negara masing-masing dan juga rantau ASEAN dengan cara memperkuat dan mempertingkatkan ketahanan nasional disamping bekerjasama dengan negara-negara ASEAN yang lain untuk mempertahankan ketahanan serantau. Begitu juga kita begitu lantang dalam menyuarakan pendapat mengenai berbagai-bagai isu antarabangsa seperti Afghanistan, isu-isu lain semata-mata untuk hendak memperkuat penerimaan prinsip-prinsip antarabangsa yang mengatur hubungan antara sebuah negara dengan sebuah negara yang lain. Kalau prinsip-prinsip antarabangsa seperti prinsip tidak campurtangan dalam hal ehwal sesebuah negara yang lain, prinsip menyelesaikan satu-satu sengketa itu dengan cara aman, prinsip tidak boleh menggunakan kekerasan terhadap sesebuah negara yang lain itu dapat diperkuatkan dengan sendirinya keselamatan tahap keselamatan kita juga dapat dipertingkatkan.

Ahli Yang Berhormat dari Kemaman juga telah menyatakan bahawa memandangkan berbagai-bagai pergolakan di Tenggara Asia patutkah kerjasama ASEAN ini diperluaskan kepada kerjasama ketenteraan secara multilateral, ingin saya menyatakan memanglah menjadi suatu dasar pokok negara-negara ASEAN bahawa kita akan menjauhkan diri dari mewujudkan secara sadar atau tidak sadar keadaan-keadaan dalam ASEAN yang mana akan jadikan daerah atau rantau kita ini menjadi kancah persaingan politik kuasa-kuasa besar. Oleh sebab itu kalaulah kita mula kerjasama ASEAN mula masuk dalam lapangan ataupun arena kerjasama ketenteraan ini akan mengakibatkan keadaan-keadaan

berbalasan pula (reaction) di mana negara-negara lain pula mungkin akan juga ada pakatan ketenteraan dan ini sudah tentu akan merugikan kita. Sebab sebagaimana yang kita semua tahu, negara-negara ASEAN sedang berusaha bersungguh-sungguh untuk menjayakan ataupun mewujudkan keadaan-keadaan supaya pada akhirnya ZOPFAN itu dijadikan suatu kenyataan dan hakikat.

Begitu juga Ahli Yang Berhormat dari Kemaman telah membangkitkan soal kemungkinan diadakan Parlimen ASEAN. Ini memanglah satu cadangan yang baik iaitu mengikut bentuk European Parliament tetapi sudah tentulah cadangan yang baik ini perlu kajian yang mendalam, perlu kata orang, diperkukuhkan asas-asas persefahaman antara negara-negara ASEAN. Kalau pun hendak diadakan terpaksa diadakan berperingkat-peringkat, sedangkan kita tahu European Parliament itu pun sekarang ini tidaklah begitu berkesan sebagaimana yang dikehendaki sungguhpun ianya ditubuhkan begitu lama. Ini adalah cadangan yang baik dan sudah pun ada berbagai-bagai usaha dari Ahli-ahli Parlimen dari negara-negara ASEAN dan sebagainya untuk mengkaji persoalan ini.

Ahli Yang Berhormat dari Jerai telah memberi pandangan mengenai penerangan luar negeri iaitu meningkatkan prestasi, memberi penerangan luar supaya imej negara dan Kerajaan di luar negeri dapat dipelihara. Ingin saya menyatakan kita sudah pun membuat berbagai-bagai perubahan dari segi untuk meningkatkan ataupun memperbaiki sistem memberi penerangan di luar negeri mengenai negara kita dan Kerajaan kita, malangnya banyak dari cadangan-cadangan yang hendak dilaksanakan itu terpaksa ditundakan dahulu buat sementara waktu oleh sebab soal-soal kewangan. Namun demikian, kita juga dalam peruntukan

yang sedia ada kita memang sudah ambil berbagai-bagai tindakan untuk memperbaiki sistem penerangan itu. Tetapi ingin saya menjelaskan, walau bagaimana cekap sekali pun, walau sebanyak mana peruntukan yang kita belanja untuk maksud ini sudah tentulah kita tidak dapat cover seluruh dunia untuk mengetahui segala mengenai Malaysia dan juga Kerajaan ataupun penduduk-penduduknya sebab dalam negara kita sendiri pun sungguhpun kita mempunyai TV, radio, akhbar dan sebagainya, ada juga rakyat kita yang banyak tidak tahu mengenai berbagai-bagai aspek negara kita sendiri dan cara kehidupan rakyat kita sendiri inikan pula hendak memberi penerangan seluruh dunia. Walau bagaimanapun, dalam keadaan yang constraint yang ada itu kita akan cuba memperbaiki sistem penerangan luar kita itu.

Ahli Yang Berhormat dari Batu Pahat telah pun membangkitkan soal sikap pegawai-pegawai kita di luar negeri terhadap orang-orang kenamaan, khasnya dari Ahli-ahli Parlimen melawat luar negeri. Setahu saya sejak saya di Kementerian Luar Negeri ini, saya telah dapati bahawa memang Kementerian Luar Negeri mempunyai suatu kumpulan, satu corps pegawai-pegawai yang benar-benar cekap, yang benar-benar, kata orang, bertanggungjawab dan benar-benar saya rasa berkesan dalam menjalankan kerja-kerja mereka dan tanggungjawab-tanggungjawab mereka. Pada keseluruhannya kita mempunyai satu pasukan—satu kumpulan pegawai yang benar-benar cekap dan berkesan dalam menjalankan tugas-tugas mereka. Tetapi namun demikian, kita tahulah dalam mana-mana kumpulan besar atau kecil sudah tentu akan ada black sheep dan saya tidak hairanlah, saya pernah menjadi seorang Ahli Parlimen biasa ataupun sebelum masuk

Parlimen pun pernah melawat di sana sini dan kita pernah juga kata orang berjumpa dengan black sheep tetapi sudah tentulah kita akan mengambil tindakan ataupun menasihati ataupun memperbaiki black sheep ini apabila kita mendapati bukti-bukti yang kukuh dan nyata. Insya Allah, kita akan cuba memperbaiki keadaan ini supaya keadaan-keadaan yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu Pahat itu dapat dikurangkan seboleh-bolehnya. Sekian, Tuan Pengerusi, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$86,690,200 untuk Maksud B. 29 di bawah Kementerian Luar Negeri jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$86,690,200 untuk Maksud B. 29 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$12,817,000 yang disebutkan dalam Maksud P. 29 dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 1984 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$12,817,000 untuk Maksud P. 29 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1984.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Tuan Yang Dipertua: Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang hari esok, 22hb November, 1983.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.50 petang.